
ШРИМАД БХАГАВАТАМ

ДВНАДЕСЕТА ПЕСЕН:
ЕПОХАТА НА ПОКВАРАТА

ТАЗИ СТРАНИЦА Е УМИШЛЕНО ПРАЗНА.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Глава 1: Пропадналите династии на Кали-юга.....	2
Глава 2: Симптомите на Кали-юга	6
Глава 3: Бхуми Гита.....	10
Глава 4: Четирите вида вселенско унищожение	16
Глава 5: Последните напътствия на Шукадева Госвами към Махараджа Парикшит	21
Глава 6: Напускането на Махараджа Парикшит.....	24
Глава 7: Литературата на Пураните.....	32
Глава 8: Молитвите на Маркандея към Нара-Нараяна Риши.....	35
Глава 9: Маркандея Риши вижда илюзорната енергия на Бога	40
Глава 10: Бог Шива и Ума възхваляват Маркандея Риши	44
Глава 11: Обобщено описание на Махапуруша	49
Глава 12: Обобщение на темите в Шримад Бхагаватам.....	54
Глава 13: Славата на Шримад Бхагаватам	61

ГЛАВА 1: ПРОПАДНАЛИТЕ ДИНАСТИИ НА КАЛИ-ЮГА

12.1.1-2 Шукадева Госвами каза: Последният цар, споменат в предишното ни изброяване на бъдещите владетели от династията Магадха бе Пуранджая, който ще се роди като потомък на Брихадратха. Министърът на Пуранджая, Шунака, ще убие царя и ще въздигне собствения си син, Прадъота, на трона. Синът на Прадъота ще бъде Палака, неговият син ще е Вишакхаюпа, а негов - Раджака.

12.1.3 Синът на Раджака ще бъде Нандивардхана, и така в династията Прадъотана ще има петима царе, които ще се наслаждават на земята в продължение на 138 години.

12.1.4 Нандивардхана ще има син на име Шишунага, а неговият син ще е познат като Какаварна. Синът на Какаварна ще бъде Кшемадхарма, а синът на Кшемадхарма ще бъде Кшетрагя.

12.1.5 Синът на Кшетрагя ще бъде Видхисара, а негов син ще бъде Аджаташатру. Аджаташатру ще има син на име Дарбхака, а негов син ще бъде Аджая.

12.1.6-8 Аджая ще зачене втори Нандивардхана, чийто син ще бъде Махананди. О най-добър от рода Куру, тези десет царе от династията Шишунага ще управляват земята общо 360 години през епохата Кали. Мой скъпи Парикшит, цар Махананди ще зачене много могъщ син в утробата на една жена *шудра*. Той ще бъде познат като Нанда и ще господства над милиони войници и несметни богатства. Ще всее унищожение сред *кшатриите*, и оттогава насетне реално всички царе ще бъдат нерелигиозни *шудри*.

12.1.9 Този господар на Махападама, цар Нанда, ще властва над цялата земя досущ като втори Парашурама и никой няма да смее да се противопостави срещу владичеството му.

12.1.10 Той ще има осем сина, начело със Сумаля, които ще владеят земята като могъщи царе в продължение на сто години.

12.1.11 Един *брахмана* [Чанакя] ще предаде доверието на цар Нанда и на осмината му сина, и ще погуби династията им. В тяхно отсъствие Маурите ще управляват света докато епохата на Кали напредва.

12.1.12 Този *брахмана* ще въздигне на трона Читрагупта, чийто син ще бъде наречен Варисара. Синът на Варисара ще бъде Ашокавардхана.

12.1.13 След Ашокавардхана ще бъде Суяша, чийто син ще бъде Сангата. Негов син ще бъде Шалишука, син на Шалишука ще бъде Сомашарма, а син на Сомашарма ще бъде Шатадханва. Неговият син ще бъде познат като Брихадратха.

12.1.14 О най-добър сред Куру, тези десет царе от династията Мауря ще владеят земята в продължение на 137 години от Кали-юга.

12.1.15-17 Мой скъпи царю Парикшит, следващият цар ще бъде Агнимитра, а сетне Суджвещха. След Суджвещха ще последват Васумитра, Бхадрака и синът на Бхадрака, Пулинда. После ще управлява синът на Пулинда, на име Гхоша, а след него Ваджрамитра, Бхагавата и Девабхути. По този начин, о най-славен сред героите на Куру, десет царе Шунга ще властват над земята за повече от сто години. След това земята ще попадне под властта на царете от династията Канва, които ще проявяват съвсем малко добри качества.

12.1.18 Васудева, един интелигентен министър от рода Канва, ще убие последния от царете Шунга, похотлив развратник на име Девабхути, и сам ще завземе властта.

12.1.19 Синът на Васудева ще бъде Бхумитра, а негов син ще бъде Нараяна. Тези царе от династията Канва ще управляват земята в продължение на още 345 години от Калиюга.

12.1.20 Последният от рода Канва, Сушарма, ще бъде убит от собствения си слуга, Бали – низък *шудра* от рода Андхра. Този най-пропаднал Махарадж Бали ще властва известно време над земята.

12.1.21-26 Братът на Бали на име Кришна ще стане следващият управник на земята. Негов син ще бъде Шантакарна, а негов син - Паурнамаса. Синът на Паурнамаса ще бъде Ламбодара, който ще зачене Махараджа Чибилака. От Чибилака ще се роди Мегхасвати, чийто син ще бъде Атамана. Синът на Атамана ще бъде Анищакарма. Негов син ще бъде Халея, а негов син - Талака. Синът на Талака ще бъде Пуришабхиру, а след него Сунандана ще стане цар. Сунандана ще бъде последван от Чакора и осмината Баху, сред които Шивасвати ще бъде велик покорител на врагове. Синът на Шивасвати ще бъде Гомати. Негов син ще бъде Пуриман, чийто син ще бъде Медашира. Негов син ще бъде Шивасканда, а негов син ще бъде Ягяшри. Синът на Ягяшри ще бъде Виджая, който ще има двама сина, Чандравигя и Ломадхи. Тези тридесет царе ще се наслаждават на суверенитет над земята общо за 456 години, о любими сине на Куру.

12.1.27 Сетне ще последват седем царе от рода Абхира от града Авабхрити, а после десет от Гардабхите. След тях ще управляват шестнадесет царе от Канките и ще бъдат запомнени с ненаситната си алчност.

12.1.28 След това властта ще вземат осмина Явани, последвани от четиринадесет Турушки, десет Гурунди и единадесет царе от династията Маула.

12.1.29-31 Тези Абхири, Гардабхи и Кнки ще се наслаждават на земята в продължение на 1,099 години, а Маулите ще управляват 300 години. Когато всички те изгинат в град Килакила ще се появи династия от царе, състояща се от Бхутананда, Вангири, Шишунанди, брата на Шишунанди, Яшонанди, и Правирака. Тези царе от Килакила ще държат властта общо 106 години.

12.1.32-33 Килакилите ще бъдат последвани от техните тринадесет сина, Бахликите, а след тях от цар Пушпамитра, неговия син Дурмитра, седмина Андхри, седмина Каушали, а също от царете на провинциите Видура и Нишадха, които ще управляват поотделно различни части на света.

12.1.34 Сетне ще се появи един цар на Магадхите на име Вишваспхурджи, който ще бъде сякаш втори Пуранджая. Той ще превърне всички цивилизовани класи в долнокачествени, нецивилизовани хора като Пулиндите, Яду и Мадраките.

12.1.35 Глупавият цар Вишваспхурджи ще държи поданиците си в безбожие и ще използва властта си, за да съсипе напълно ордена на *кшатриите*. От своята столица Падмавати той ще управлява онази част от земята, която се простира от извора на Ганг до Праяг.

12.1.36 По това време *брахманите* от провинции като Шаураштра, Аванти, Абхира, Шура, Арбуда и Малава ще забравят всичките си предписани принципи, а членовете на кралския орден по тези места няма да са по-добри от *шудри*.

12.1.37 Земята покрай река Синдху, също както и областите Чандрабхага, Каунти и Кашмира, ще бъдат управлявани от *шудри*, пропаднали *брахмани* и месоядци. Изоставили пътя на ведическата цивилизация, те ще са изгубили цялата си духовна сила.

12.1.38 Ще има много такива нецивилизовани царе, управляващи едновременно, о царю Парикшит, и всичките ще бъдат неумолими, със свиреп нрав, напълно отдадени на безверие и притворство.

12.1.39-40 Тези варвари в костюмите на царе ще погълнат обществото, убивайки невинни жени, деца, крави и *брахмани*, жадувайки за чужди съпруги и богатства. Ще бъдат непостоянни, лишени от сила на характера и с много кратък живот. Без да се пречистват с никакви *ведически* ритуали, без да следват никакви предписани принципи, те ще бъдат напълно във властта на страстта и невежеството.

12.1.41 Народът, управляван от подобни долнокачествени царе, ще подражава на нрава, поведението и речта на своите владетели. Тормозени от управниците си и един от друг, всички ще пропадат.

ГЛАВА 2: СИМПТОМИТЕ НА КАЛИ-ЮГА

12.2.1 Шукадева Госвами каза: Тогава, о царю, религията, истинността, чистотата, търпението, милостта, продължителността на живота, физическата сила и паметта до едно ще намаляват ден след ден заради мощното влияние на епохата Кали.

12.2.2 В Кали-юга единствено богатството ще се смята за признак на добро раждане, правилно поведение и изискани качества. А законът и справедливостта ще се прилагат единствено въз основа на силата.

12.2.3 Мъжете и жените ще живеят заедно просто заради повърхностно привличане, а успехът в търговията ще зависи от измамата. За женствеността и мъжествеността ще се съди по сексуалните умения, а някой ще бъде наричан брахмана само защото носи свещен шнур.

12.2.4 За духовната позиция на човека ще се съди просто по външните признаци, и на същото основание хората ще преминават от един духовен орден в друг. Благоприличието на човека ще бъде под въпрос ако не печели добре, а онзи, който ловко умее да жонглира с думите, ще бъде смятан за образован учен.

12.2.5 Човек ще бъде считан за нечестив ако няма пари, а лицемерието ще се приема за добродетел. Бракът ще се урежда просто чрез устно споразумение и ще се смята, че човек може да излезе пред хората ако просто се е изкъпал.

12.2.6 Святото място ще бъде считано просто за някакъв отдалечен водоем и ще се смята, че красотата зависи от прическата. Напълването на стомаха ще се превърне в целта на живота, а наглият ще се приема за откровен. Онзи, който смогва да поддържа семейство, ще бъде считан за успял, а религиозните принципи ще се спазват само за репутация.

12.2.7 Когато земята така се изпълни с покварено население, онази от социалните класи, която се докаже най-силна, ще завзема политическата власт.

12.2.8 Изгубвайки жените и притежанията си в ръцете на подобни алчни и безмилостни управници, постъпващи като обикновени крадци, поданиците ще бягат в планините и горите.

12.2.9 Измъчвани от глад и непосилни данъци, хората ще са принудени да се прехранват с листа, корени, месо, див мед, плодове, цветя и семена. Страдайки от недоимък, те ще бъдат напълно съсипани.

12.2.10 Народът ще страда жестоко от студ, вятър, горещина, порои и снегове. Ще бъде измъчван и от раздори, глад, жажда, болести и силна тревога.

12.2.11 Максималната продължителност на живота за човешките същества в Кали-юга ще бъде петдесет години.

12.2.12-16 Докато настане време епохата Кали да изтече, телата на всички създания силно ще намалееят по размер, а религиозните принципи на последователи на *варнашрама* ще бъдат съсипани. Пътят на Ведите ще бъде напълно забравен в човешкото общество, а тъй наречената религия ще бъде в по-голямата си част атеистична. Царете основно ще бъдат обирджии, хората ще се занимават с кражби, лъжи и ненужно насилие, и всички социални класи ще бъдат сведени до най-ниското ниво на *шудрите*. Кравите ще бъдат като кози, духовните обители няма да се различават от светските къщи, а семейните връзки няма да стигат по-далеч от непосредствените брачни отношения. Повечето растения и билки ще бъдат дребни, а всички дървета ще изглеждат като джуджета *шами*. Облаците ще са изпълнени с мълнии, благочестието ще липсва от

домовете, а всички хора ще заприличат на магарета. По това време Върховният Бог ще се появи на земята. Действайки със силата на чистата духовна добродетел, Той ще спаси вечната религия.

12.2.17 Бог Вишну — Върховният Господ, духовният учител на всички подвижни и неподвижни живи същества, и най-висшата Душа на всеки — се ражда, за да защити религиозните принципи и да избави Своите свети отпадени от реакциите на материалните дейности

12.2.18 Бог Калки ще се появи в дома на най-видния *брахмана* на селото Шамбхала, възвишеният Вишнуяша.

12.2.19-20 Бог Калки, господарят на вселената, ще яхне Своя бърз кон Девадатта и с меч в ръка ще пътува по земята, проявявайки осемте си мистични съвършенства и осемте специални качества на Бог. Блестейки с несравнимо сияние и яздейки с голяма бързина, Той ще избива с милиони крадците, дръзнали да се облекат като царе.

12.2.21 След като всички самозванци бъдат погубени, жителите на градовете и селата ще почувстват как вятърът носи светия аромат на сандалова паста и на другите украси на Бог Вāsудева, от което умовете им ще станат трансцендентално чисти.

12.2.22 Когато Бог Вāsудева, Върховният Господ, се появи в сърцата им в трансценденталния си облик на добродетел, оцелелите жители изобилно ще населят отново земята.

12.2.23 Когато Върховният Бог се появи на земята като Калки, поддръжникът на религията, ще започне Сатя-юга и човешкото общество ще роди потомство в *гуната* на доброто.

12.2.24 Когато луната, слънцето и Брихаспати са заедно в съзвездието Карката, и тримата влязат едновременно в лунния дом Пушя — точно в същия миг ще започне епохата Сатя, или Крита.

12.2.25 Така аз описах всички царе – минали, настоящи и бъдещи — принадлежащи към династиите на слънцето и на луната.

12.2.26 От твоето раждане до коронацията на цар Нанда ще изтекат 1,150 години.

12.2.27-28 От седемте звезди, оформящи съзвездието на седмината мъдреци, Пулаха и Крату първи изгряват в нощното небе. Ако през средните им точки бъде начертана линия, минаваща от север на юг, който лунен дом пресича тя се казва, че е управляващото съзвездие по това време. Седемте Мъдреци ще останат свързани с този определен лунен дом в продължение на сто човешки години. Понастоящем, по време на твоя живот, те са разположени в *накшатра* наречена Магха.

12.2.29 Върховният Бог, Вишну, е сияен като слънцето и е познат като Кришна. Щом Той се завърне в духовното небе, Кали влиза в този свят и хората започват да намират удоволствие в греховните дейности.

12.2.30 Докато Бог Шри Кришна, съпругът на богинята на щастието, докосваше земята с лотосовите си нозе, Кали бе безсилен да подчини тази планета.

12.2.31 Когато съзвездието на седемте мъдреци пресече лунния дом Магха, започва епохата на Кали. Тя продължава дванадесет хиляди години на полубоговете.

12.2.32 Когато великите мъдреци от съзвездието Саптариши преминават от Магха в Пурвасадха, Кали ще бъде в пълната си сила, като се започне от цар Нанда и неговата династия.

12.2.33 Онези, които разглеждат миналото от научна гледна точка заявяват, че в самия ден, в който Бог Шри Кришна е заминал за духовния свят, е започнало влиянието на епохата на Кали.

12.2.34 След като Кали-юга трае хиляда небесни години, Сатя-юга ще се прояви отново. По онова време умовете на всички хора ще се само-просветлят.

12.2.35 И така, аз описах кралската династия на Ману, както е позната на земята. Човек може по подобен начин да изучи историята на *ваишйите*, *шудрите* и *брахманите*, живеещи в различните епохи.

12.2.36 Тези личности, които бяха велики души, сега са познати само с имената си. Те съществуват единствено в разказите от миналото и само славата им е останала на земята.

12.2.37 Девапи, братът на Махараджа Шантану, и Мару, потомъкът на Икшваку, и двамата притежават огромна мистична мощ и живеят и до днес в село Калапа.

12.2.38 В края на епохата Кали тези двама царе, получили напътствия пряко от Върховния Бог, Вāsудева, ще се завърнат сред човешкото общество и ще възстановят вечната религия на хората, характеризираща се с подразделението на *варни* и *ашрами*, точно каквато е била преди.

12.2.39 Цикълът от четирите епохи — Сатя, Трета, Двапара и Кали — се върти безспир сред живите същества на тази земя, повтаряйки едни и същи общи последователности от събития.

12.2.40 Мой скъпи царю Парикшит, всички тези царе, които описах, наред с всички останали живи същества, идват на тази земя и поставят изискванията си, но в крайна сметка на всеки от тях се налага да напусне този свят, срещайки гибелта си.

12.2.41 Макар тялото на някого сега да се нарича "цар", накрая името му ще бъде "червей," "изпражнения" или "пепел". Нима някой, който наранява живите същества в името на своето тяло, знае изобщо нещичко за собствения си интерес, след като действията му просто го водят към ада?

12.2.42 [Материалистично настроеният цар си мисли:] "Тази безкрайна земя е била владяна от моите предшественици и в момента е под моя власт. Как да направя така, че тя да остане в ръцете на синовете ми, внуците ми и другите ми потомци?"

12.2.43 Макар глупците да приемат тялото, направено от пръст, вода и огън за "мен", а тази земя за "моя," във всички случаи те напускат както телата си, така и земята, умирайки в забвение.

12.2.44 Мой скъпи царю Парикшит, всички тези царе, стремящи се да се наслаждават на земята според силите си, бяха превърнати от силата на времето в нищо повече от исторически разкази.

ГЛАВА 3: БХУМИ ГИТА

12.3.1 Шукадева Госвами каза: Наблюдавайки как царете се суетят да я завладеят, самата земя се изсмя и каза: "Вижте как тези царе, които не са нищо повече от играчки в лапите на смъртта, жадуват да ме завоюват."

12.3.2 Великите людски владетели, дори онези от тях, които са учени, срещат разруха и гибел заради материалната похот. Тласкани от сладостта, тези царе влагат вярата и надеждата си в мъртвата буца плът, наречена тяло, макар материалната снага да е мимолетна като мехурче пяна върху водата.

12.3.3-4 Царете и политиците си въобразяват: "Най-напред ще овладее своите сетива и ум; после ще подчиня главните си министри и ще се избавя от онези от моите съветници, поданици, приятели и роднини, както и водачи на слонове, които са като тръни в очите ми. По този начин постепенно ще завладее цялата земя." Понеже сърцата на подобни владетели са оплетени в големи очаквания, те пропускат да забележат чакащата наблизост на смърт.

12.3.5 След като завоюват земите по повърхността ми, тези горделиви царе силно нахлуват в океана, за да подчинят самото море. Каква е ползата от техния себеконтрол, насочен към политическа експлоатация? Действителната цел на себеконтрола е духовното освобождение."

12.3.6 О най-добър сред Куру, земята продължи по следния начин: "Макар в миналото великите мъже и техните потомци да ме напуснаха, тръгвайки си от този свят в същото безпомощно състояние, в което са дошли, дори днес глупците се опитват да ме завладяват.

12.3.7 За да ме завладеят, материалистите се сражават едни с други. Бащи се изправят срещу синовете си, братя се бият с братята си, защото сърцата им са обсебени от жажда за политическа власт.

12.3.8 Политическите лидери се предизвикват едни други: "Цялата тази земя е моя! Не е твоя, глупако!" Така се нападат и мрат.

12.3.9-13 Царе като Притху, Пурурава, Гадхи, Нахуша, Бхарата, Картавирия Арджуна, Мандхата, Сагара, Рама, Кхатванга, Дхундхуха, Рагху, Тринабиндху, Яяти, Шаряти, Шантану, Гая, Бхагиратха, Кувалаяшва, Кукутштха, Найшадха, Нрига, Хиранякашипу, Врита, Равана, който накара цялата земя да ридае, Намучи, Шамбара, Бхаума, Хиранякша и Тарака, както и много други демони и царе, притежаващи огромна власт над останалите, до един бяха изпълнени със знание, героични, всепобеждаващи и непобедими. При все това, о всемогъщи Господи, макар животът им да преминаваше в неистови опити да ме завладеят, тези царе попаднаха под властта на отминаващото време, което ги превърна просто в исторически разкази. Никой от тях не успя да установи властта си завинаги."

12.3.14 Шукадева Госвами каза: О, могъщи Парикшит, разказах ти историите на всички тези велики царе, които прославиха имената си по света, а сетне изчезнаха. Истинската ми цел бе да преподам трансценденталното знание и отречение. Историите за царете придават сила и богатство на тези разкази, ала сами по себе си не са най-висшия аспект на познанието.

12.3.15 Онзи, който желае да постигне чисто предано служене на Господ Кришна трябва да слуша разказите за славните качества на Бог Уттамашлока, постоянното възпяване на

които унищожават всичко неблагоприятно. Преданият трябва да слуша тези разкази на ежедневни събирания и да не спира да ги слуша през целия ден.

12.3.16 Цар Парикшит каза: Господарю мой, как могат хората, живеещи в епохата на Кали, да се избавят от нарастващата ѝ мръсотия? О велики мъдрецо, моля те, обясни ми това.

12.3.17 Моля те, опиши различните епохи на вселенската история, специфичните характеристики на всяка от тях, продължителността на съществуването на вселената и унищожението ѝ, както и хода на времето, което е пряко изражение на Върховната Душа, Божествената Личност, Бог Вишну.

12.3.18 Шукадева Госвами каза: Мой скъпи царю, в началото, по време на Сатя-юга, епохата на истината, всичките четири крака на религията са непокътнати и са внимателно поддържани от хората в тази епоха. Тези четири крака на могъщата религия са истинност, милосърдие, въздържание и благотворителност.

12.3.19 Хората в Сатя-юга в по-голямата си част са себеудовлетворени, милостиви, приятелски настроени към всички, умиротворени, разсъдливи и търпеливи. Те намират щастието вътре в себе си, гледат по еднакъв начин на всичко и винаги усърдно се стремят към духовно съвършенство.

12.3.20 В Трета-юга всеки крак на религията постепенно намалява с по една четвърт под въздействието на четирите колони на нерелигиозността — лъжа, насилие, неудовлетворение и кавги.

12.3.21 В епохата Трета хората са отдадени на ритуални церемонии и строги отречения. Не са прекомерно склонни към насилие, нито прекалено тичат след сетивните наслади. Интересът им е предимно в религиозността, икономическото развитие и контролираното чувствено наслаждение, и постигат благоденствие следвайки предписанията на трите Веди. Макар в тази епоха обществото да се разделя на четири основни класи, о царю, повечето хора са *брахмани*.

12.3.22 В Двапара-юга религиозните характеристики аскетизъм, истина, милост и благотворителност са намалени наполовина от своите нерелигиозни противоположности — неудовлетворение, неистина, насилие и враждебност.

12.3.23 В епохата Двапара хората се вълнуват от славата и са много доблестни. Те се посвещават на изучаване на Ведите, притежават изключителни богатства, поддържат големи семейства и се наслаждават на живота с пълна сила. От четирите класи *кшатриите* и *брахманите* са най-многобройни.

12.3.24 В епохата Кали остава само една четвърт от религиозните принципи. Този последен остатък неспирно ще намалява от постоянно нарастващите принципи на нерелигиозността и в крайна сметка ще бъде унищожен.

12.3.25 В епохата Кали хората имат склонност да бъдат алчни, невъзпитани и безмилостни, и се карат помежду си без повод. Нещастни и обсебени от материални желания, людетe в Кали-юга почти до един са *шудри* и варвари.

12.3.26 Материалните *гуни* — добро, страст и невежество — чиито изменения се наблюдават в човешкия ум, се задействат по силата на времето.

12.3.27 Когато умът, интелигентността и сетивата са здраво установени в *гуната* на доброто, това е времето на Сатя-юга, епохата на истината. Тогава хората извличат наслада от знанието и аскетизма.

12.3.28 О, най-интелигентни, когато обусловените души са отдадени на задълженията си, ала имат по-низки мотиви и търсят лична слава, трябва да знаеш, че това е епохата Трета, в която най-силно изпъква функцията на страстта.

12.3.29 Когато започнат да се открояват алчността, неудовлетворението, фалшивата гордост, лицемерието и завистта, наред със склонността към себични постъпки, това е времето на Двапара, доминирана от смесеното влияние на страстта и невежеството.

12.3.30 Когато преобладават измамите, лъжите, леността, сънливостта, насилието, депресията, скръбта, объркването, страха и бедността, тази епоха е Кали, ерата на невежеството.

12.3.31 Заради лошите характеристики на епохата Кали, човешките същества ще станат скудоумни, нещастни, ненаситни, похотливи и мизерстващи. Жените, изгубили целомъдрието си, свободно ще минават от мъж на мъж.

12.3.32 Градовете ще бъдат управлявани от крадци, Ведите ще бъдат замърсени от измислените интерпретации на атеисти, политическите водачи буквално ще изсмукват гражданите, а тъй наречените свещенослужители и интелектуалци ще са се посветили на стомасите и гениталиите си.

12.3.33 *Брахмачарите* ще са неспособни да спазват обетите си и като цяло ще се замърсяват, семейните ще се превърнат в просяци, *ванапрастхите* ще живеят в поселищата, а *санньясите* ще са алчни за богатства.

12.3.34 Жените ще станат доста по-дребни на ръст, ще ядат прекомерно, ще имат повече деца, отколкото са способни да отгледат грижовно, и ще изгубят цялата си срамежливост. Винаги ще говорят язвително и ще проявяват черти като крадливост, измама и невъздържана дързост.

12.3.35 Търговците ще се занимават с търговия на дребно, припечелвайки парите си с измами. Дори и да не са принудени от неотложна нужда, хората ще считат коя да е пропаднала професия за напълно приемлива.

12.3.36 Слугите ще изоставят господаря, изгубил богатството си, дори той да е светец със съвършен нрав. Господарите ще изхвърлят изнемощелия слуга, макар той да е прислужвал в семейството поколения наред. Кравите ще бъдат изоставяни и убивани щом престанат да дават мляко.

12.3.37 В Кали-юга мъжете ще бъдат окаяници, попаднали във властта на жените. Те ще отхвърлят собствените си бащи, братя, други роднини и приятели, и вместо това ще общуват със сестрите и братята на съпругите си. Разбирането им за приятелство ще се основава изключително на сексуални връзки.

12.3.38 Некултурни хора ще приемат подаяния в името на Бога и ще преживяват, преструвайки се на аскети и носейки просешки дрехи. Онези, които не знаят нищо за религията, ще се качват на високи столове и ще изнасят речи върху религиозните принципи.

12.3.39-40 В епохата на Кали умовете на хората винаги ще бъдат възбудени. Ще изпосталеят от глад и данъци, мой скъпи царю, и винаги ще бъдат измъчвани от страха от суша. Няма да им достигат подходящи дрехи, храна и напитки, ще са неспособни както трябва да отдъхват, да правят секс и да се къпят, и няма да имат накити, с които да украсяват телата си. В действителност, хората в Кали-юга постепенно ще заприличат на призрачни, обсебени създания.

12.3.41 В Кали-юга хората ще се намразват един друг даже за няколко монети. Отказвайки се от всякакви роднински връзки, те ще са готови да изгубят дори живота си или да избият собствените си близки.

12.3.42 Людете няма вече да закрилят остарелите си родители, децата си или почитаните си съпруги. Напълно пропаднали, ще ги е грижа единствено да удовлетворят собствените си кореми и гениталии.

12.3.43 О царю, в епохата на Кали интелигентността на хората ще бъде изопачена от атеизма и те почти никога няма да принасят жертви на Върховния Бог, който е най-висшия духовен учител на вселената. Макар че великите личности, които владеят трите свята, ще се покланят в лотосовите нозе на Всевишния, жалките и нещастни човешки същества в тази епоха няма да го правят.

12.3.44 Ужасен пред прага на смъртта, човек рухва в леглото си. Дори гласът му да трепери и да не осъзнава напълно какво казва, ако промълви святото име на Върховния Бог, той може да се избави от последиците на *кармичните* си дейности и да постигне върховното местоназначение. Ала при все това, хората в Кали-юга няма да обожават Господа.

12.3.45 В Кали-юга предметите, местата и дори индивидуалните личности всичките са замърсени. Всемогъщият Върховен Бог, обаче, може да премахне всяко замърсяване от живота на онзи, който установи Бога в ума си.

12.3.46 Ако човек слуша за Бога, възхвалява Го, медитира върху Него, обожава Го или просто почита с голямо уважение Него, който се намира вътре във всяко сърце, Богът ще премахне от ума му нечистотата, натрупана в продължение на хиляди животи.

12.3.47 Точно както огънят, когато бъде приложен към злато, премахва всяко потъмняване, причинено от примеси на други метали, така и Бог Вишну отвътре в сърцето пречиства умовете на йогите.

12.3.48 Когато човек се занимава с процесите на обожание на полубоговете, с аскетизъм, контрол на дишането, състрадание, къпане на свети места, стриктни обети, благотворителност и повтаряне на разни *мантри*, умът му не може да постигне такова пълно пречистване, като онова, което се постига когато Върховният Бог се яви в сърцето му.

12.3.49 Затова, о царю, стреми се с всички сили да установиш Върховния Бог Кешава вътре в сърцето си. Поддържай тази концентрация върху Бога и в мига на смъртта със сигурност ще постигнеш върховното местоназначение.

12.3.50 Мой скъпи царю, Върховният Бог е всевишният владетел. Той е Върховната Душа и най-висшият подслон на хората. Когато умиращите медитират върху Него, Той им разкрива собствената им вечна духовна идентичност.

12.3.51 Мой скъпи царю, макар Кали-юга да е океан от недостатъци, все пак тази епоха има една добра характеристика: просто възпявайки святото име на Бога човек може да се избави от материалните си окови и да се въздигне в трансценденталното царство.

12.3.52 Каквито резултати са били постигнати в Сатя-юга посредством медитация над Вишну, в Трета-юга чрез извършване на жертвоприношения, а в Двапара-юга чрез служене в лотосовите нозе на Бога, могат да бъдат постигнати в Кали-юга просто чрез възпяване на святото име на Бога.

ГЛАВА 4: ЧЕТИРИТЕ ВИДА ВСЕЛЕНСКО УНИЩОЖЕНИЕ

12.4.1 Шукадева Госвами каза: „Скъпи царю, вече ти описах измерването на време, като се започне от най-малкото деление, отмерено въз основа на движението на единичен атом, и чак до продължителността на целия живот на Бог Брахма. Говорихме и за размерите на различните милениуми във вселенската история. Сега чуи за времето, което обхваща деня на Брахма и процеса на унищожението.

12.4.2 Хиляда цикъла от четири епохи съставляват един единствен ден на Брахма, познат като *кална*. За този период, о, царю, се сменят четиринадесет Ману.

12.4.3 След като измине един ден на Брахма светът бива унищожен по време на неговата нощ, която има същата дълготрайност. По това време се разрушават и трите планетарни системи.

12.4.4 Това се нарича *наимиттика*, или случайно унищожение, по време на което изначалният създател, Бог Нараяна, ляга върху ложето на Ананта Шеша и прибира цялата вселена обратно в себе си, докато Бог Брахма спи.

12.4.5 Когато двете половини от живота на Бог Брахма, най-извисеното сътворено същество, завършат, тогава се унищожават седемте основни елемента на творението.

12.4.6 О царю, при унищожението на материалните елементи, вселенското яйце, съставлящо първичната съвкупност на творението, също намира своя край.

12.4.7 С приближаването на унищожението, о царю, на земята няма да има дъжд в продължение на сто години. Сушата ще доведе до глад и хората буквално ще се ядат едни други. Обитателите на земята, объркани от силата на времето, постепенно ще бъдат унищожени.

12.4.8 С ужасните си лъчи слънцето в разрушителната си форма ще изпие цялата вода от океана, от живите тела и от самата земя. Но опустошителното слънце няма да даде и капка дъжд в замяна.

12.4.9 После великият пожар на унищожението ще се запали от устата на Бог Санкаршана. Разнасян от мощните пориви на вятъра, този огън ще изгори цялата вселена, изпепелявайки безжизнената космическа обвивка.

12.4.10 Обгорена от всички страни – отгоре от палещото слънце и от долу от огъня на Бог Санкаршана – вселенската сфера ще започне да свети като горяща топка от кравешки тор.

12.4.11 Силен и разрушителен вятър ще започне да духа в продължение на повече от сто години и небето, забулено от прах, ще посивее.

12.4.12 След това, о царю, ще се съберат купища многоцветни облаци, ще гърмят страховито и ще святкат, и ще изливат реки от дъжд в продължение на сто години.

12.4.13 В този период обвивката на вселената ще се напълни с вода и ще се образува един общ космически океан.

12.4.14 Когато цялата вселена бъде залята от потопа, водата ще отнеме на земята уникалното ѝ свойство мирис и елементът земя, лишен от отличителното си качество, ще се разтвори.

12.4.15-19 Елементът огън ще отнеме вкуса от елемента вода, който, лишен от уникалното си свойство – вкуса – ще се слее с огъня. Въздухът ще отнеме формата, присъща на огъня, и тогава огънят, лишен от форма, ще се слее с въздуха. Елементът етер ще отнеме свойството на въздуха – осезанието – и въздухът ще влезе в етера. Тогава, о царю, фалшивото его в невежеството ще отнеме звука, свойството на етера, след което етерът ще се слее с фалшивото его. Фалшивото его в качеството на страстта завзема сетивата, а фалшивото его в качеството на доброто поглъща полубоговете. После цялата *махат-татва* ще поеме в себе си фалшивото его заедно с различните му функции, а *махат* ще бъде погълнат от трите качества на природата – добро, страст и невежество. Скъпи царю Парикшит, тези качества на свой ред ще бъдат надвити от изначалната непроявена форма на природата, задвижвана от времето. Тази непроявена природа не е подвластна на шестте вида трансформации, причинявани от влиянието на времето. По-скоро тя няма нито начало, нито край. Тя е непроявената, вечна и неразрушима причина на творението.

12.4.20-21 В непроявения стадий на материалната природа, наречен *прадхана*, няма изразяване с думи, няма съзнание, нито проявление на фините елементи, като се започне от *махат*, нито пък съществуват качествата добро, страст и невежество. Няма нито живот, нито интелигентност, нито сетива, нито пък полубогове. Няма изявена подредба на планетарни системи, нито съществуват различните етапи на съзнанието – сън, будно състояние и дълбок сън. Няма етер, вода, земя, въздух, огън или слънце. Състоянието е точно като абсолютно заспиване или празнота. Всъщност е неопишуемо. Но авторитетите в духовната наука обясняват, че след като *прадхана* е изначалната субстанция, тя е реалната основа на материалното творение.

12.4.22 Това унищожение се нарича *пракритика* и при него енергиите, които принадлежат на Върховната Личност и Нейната непроявена материална природа, разрушени от влиянието на времето, изгубват силата си и напълно се сливат.

12.4.23 Само Абсолютната Истина се проявява във формите на ума, сетивата и обектите на сетивно възприятие, и тя е тяхната най-фундаментална основа.

12.4.24 Лампата, окото, което вижда в светлината на тази лампа, и видимата форма в основата си не се различават от елемента огън. По същия начин умът, сетивата и възприятието на сетивата не съществуват отделно от върховната реалност, въпреки че Абсолютната Истина си остава напълно отделена от тях.

12.4.25 Трите състояния на съзнанието се наричат бодърстване, сън и дълбок сън. Но, скъпи царю, разнообразните преживявания, които тези различни състояния създават за чистото живо същество, не са нищо повече от илюзия.

12.4.26 Точно както облаците в небето се появяват и после се разпиляват от събирането и разпръсването на техните съставни елементи, така и тази материална вселена се създава и унищожава в Абсолютната Истина от събирането и разпръсването на нейните първични съставни части.

12.4.27 Скъпи царю, казано е [във Веданта-сутра], че съставната причина, която изгражда което и да е проявление в тази вселена, може се възприема като отделна реалност, както нишките, от които е изтъкано платното, могат да се възприемат отделно от самото платно.

12.4.28 Всичко, което се възприема като обща причина и конкретно следствие, трябва да е илюзия, защото подобни причини и следствия съществуват само едно спрямо друго. В действителност всичко, което има начало и край, е нереално.

12.4.29 Макар и доловена от сетивата, трансформацията дори на един единствен атом от материалната природа няма окончателна дефиниция, несвързана със Свръхдушата. За да бъде прието за обективно съществуващо, едно нещо трябва да притежава същите качества като чистия дух – вечно, непроменливо съществуване.

12.4.30 В Абсолютната Истина няма материални двойствености. Двойствеността, възприемана от невежия, е като разликата между небето, което се съдържа в празно гърне, и небето извън гърнето, или разликата между отражението на слънцето във водата и самото слънце в небето, или разликата между жизнения дъх в едно живо тяло и този в друго живо тяло.

12.4.31 Хората използват златото по различни начини в зависимост от целите си и затова златото се възприема в различни форми. По същия начин Върховната Божествена Личност, който е недостъпен за материалните сетива, се описва по различни начини, както обикновени, така и *ведически*, от различните видове хора.

12.4.32 Въпреки че облакът е продукт на слънцето и става видим благодарение на слънцето, той при все това създава тъмнина за наблюдаващото око, което е друга частична експанзия на слънцето. По същия начин материалното фалшиво его – конкретен продукт на Абсолютната Истина, който става видим благодарение на Абсолютната Истина – възпрепятства индивидуалната душа, която е друга частична експанзия на Абсолютната Истина, в това да осъзнае Абсолютната Истина.

12.4.33 Когато облакът, който първоначално е създаден от слънцето, се разкъса, окото може да види истинската форма на слънцето. По подобен начин когато душата разруши материалната си обвивка от фалшиво его, като се интересува от трансцендентална наука, тя си възвръща изначалното духовно съзнание.

12.4.34 Скъпи Парикшит, когато илюзорното фалшиво его, което обгръща душата, бива разсечено с меч на разграничаващото знание и човек развие осъзнаването си за Бог Ачюта, Върховната Душа, това се нарича *атянтика* или окончателно, унищожение на материалното съществуване.

12.4.35 Познавачите на финото функциониране на природата, о, покорителю на врага, заявяват, че съществуват постоянни процеси на сътворение и унищожение, на които подлежат всички създадени същества, като се започне от Брахма.

12.4.36 Всички материални творения подлежат на трансформация и мощните потоци на времето постоянно и бързо ги рушат. Различните етапи на съществуване, характерни за материалните неща, са неспирните причини за тяхното създаване и унищожение.

12.4.37 Тези етапи на съществуване, създадени от безначалното и безкрайно време, което е безличностният представител на Върховния Бог, не се виждат, точно както и безкрайно малките моментни промени в местонахождението на планетите в небето не могат да се наблюдават директно.

12.4.38 По този начин напредъкът на времето се описва от гледна точка на четирите вида унищожение – постоянно, случайно, основно и окончателно.

12.4.39 О, най-добър сред потомците на династията Куру, предадох ти тези разкази за забавленията на Бог Нараяна, създателя на този свят и изначалния съдържател на всичко съществуващо, само накратко. Дори самият Бог Брахма не би могъл да ти ги опише цялостно.

12.4.40 За човек, който страда в пожара на безброй беди и който жадува да прекоси непреодолимия океан на материалното съществуване, няма подходяща лодка, освен развиването на вяръност към трансценденталния вкус на разказите за забавленията на Върховната Божествена Личност.

12.4.41 Преди много време, тази най-важна антология на всички Пурани бе изговорена от непогрешимия Бог Нара-Нараяна Риши пред Нарада, който на свой ред я повтори пред Кришна Двайпаяна Ведавяса.

12.4.42 Скъпи Махараджа Парикшит, тази велика личност, Шрила Вясадева, ми предаде същото писание, Шримад-Бхагаватам, което е равно по статут на четирите Веди.

12.4.43 О, най-добър от потомците на династията Куру, същият този Сута Госвами, който седи пред нас, ще изговори този Бхагаватам на мъдреците, събрани на голямото жертвоприношение в Наимишараня. Той ще направи това, когато членовете на събора, начело с Шаунака, започнат да му задават въпроси.

ГЛАВА 5: ПОСЛЕДНИТЕ НАПЪТСТВИЯ НА ШУКАДЕВА
ГОСВАМИ КЪМ МАХАРАДЖА ПАРИКШИТ

12.5.1 Шукадева Госвами каза: В различни разкази този Шримад-Бхагаватам подробно описва Върховната Душа на всичко съществуващо – Божествената Личност, Хари – от чието удовлетворение се ражда Брахма и от чийто гняв произлиза Рудра.

12.5.2 О, царю, откажи се от животинския начин на мислене: „Ще умра“. За разлика от тялото, ти не си се родил. Няма време в миналото, в което да не си съществувал, и сега няма да бъдеш унищожен.

12.5.3 Няма да се родиш отново чрез синовете и внуците си, като стрък, който се ражда от семе и после дава ново семе. Не, ти напълно се различаваш от материалното тяло и неговите притежания, както огънят се различава от горивото си.

12.5.4 В съня си човек може да види как му отрязват главата и така да разбере, че реално се намира отвъд преживяването в съня. По същия начин докато е буден, човек може да види, че тялото му е продукт на петте материални елемента. Затова трябва да се разбере, че истинското себе, душата, се различава от тялото, което наблюдава, и е неродена и безсмъртна.

12.5.5 Когато се счупи едно гърне, тази част от небето, която е била вътре, си остава елементът небе, както и преди. По същия начин когато умре грубото и финото тяло, живото същество вътре продължава да съществува с духовната си идентичност.

12.5.6 Материалните тела, качества и дейности на душата се създават от материалния ум. Този ум на свой ред е създаден от илюзорната енергия на Върховния Бог и така душата придобива материално съществуване.

12.5.7 Лампата става за лампа само когато имаме комбинация от гориво, съд, фитил и огън. По същия начин материалният живот, основан на отъждествяването на душата с тялото, се развива и разрушава от действията на материалното добро, страст и невежество, които са съставни елементи на тялото.

12.5.8 Душата в тялото свети със собствена светлина и е отделна от видимото грубо тяло и невидимото fino тяло. Тя остава като непроменлива основа на променливото телесно съществуване, както ефирното небе е непроменливият фон на материалните трансформации. Така че душата е безкрайна и няма материален еквивалент.

12.5.9 Скъпи царю, като постоянно размишляваш за Върховния Бог, Вāсудева, и като прилагаш ясни и логични разсъждения, трябва внимателно да обмислиш истинската си същност и това как тя е вложена в материалното тяло.

12.5.10 Птицата-змия, Такшака, изпратена от проклятието на *брамина*, няма да изгори истинската ти същност. Слугите на смъртта никога няма да изгорят теб, който така добре си осъзнал себето, защото ти вече си преодолял всички опасности по пътя обратно към Върховния.

12.5.11-12 Трябва да си помислиш „Аз не се различавам от Абсолютната Истина, върховната обител, и тази Абсолютна Истина, върховната цел, не се различава от мен“. И като така се оставиш на Върховната Душа, която не е засегната от никакво погрешно материално отъждествяване, ти дори няма да забележиш птицата-змия Такшака, когато тя се доближи с отровните си зъби и те ухапе по крака. Нито ще видиш умиращото си тяло или материалния свят около себе си, защото ще си осъзнал, че си нещо отделно от тях.

12.5.13 Любими царю Парикшит, разказах ти за нещата, които ме попита – забавленията на Бог Хари, Върховната Душа на вселената. Сега какво друго би желал да научиш?

ГЛАВА 6: НАПУСКАНЕТО НА МАХАРАДЖА ПАРИКШИТ

12.6.1 Сута Госвами каза: „След като изслуша всичко, което му разказа себеосъзнатият и уравновесен Шукадева, синът на Вясадева, Махараджа Парикшит смирено се приближи към лотосовите му нозе. Като се поклони в краката му, царят, който цял живот бе живял под закрилата на Бог Вишну, събра длани в молитва и изрече следните думи.

12.6.2 Махараджа Парикшит каза: „Сега вече постигнах целта на живота си, защото една велика и милостива душа като теб бе толкова благосклонна към мен. Ти лично изговори за мен този разказ за Върховната Божествена Личност, Хари, който няма начало, нито край.

12.6.3 Изобщо не се учудвам, че велики души като теб, чиито умове са неизменно погълнати от Върховния Бог, проявяват милост към глупавите обусловени души, каквито сме си измъчени от проблемите на материалния живот.

12.6.4 Изслушах от теб този Шримад-Бхагаватам, който е съвършеното обобщение на всички Пурани и който перфектно описва Върховния Бог, Уттамахшлока.

12.6.5 Мой господарю, сега не се боя от Такшака или от което и да е друго живо същество, нито дори от повтарящата се смърт, защото съм се потопил в тази напълно духовна Абсолютна Истина, която ми разкри и която премахва всеки страх.

12.6.6 О, брамине, моля те, разреши ми да оттегля речта си и функциите на всичките си сетива, и да ги отдам на Бог Адхокшаджа. Позволи ми да потопя пречистения си от порочни желания ум в Него и така да напусна живота си.

12.6.7 Ти ми разкри най-благотворното – върховните лични качества на Бога. Сега вече нищо не може да ме разколебае в знанието и себеосъзнаването ми, и невежеството ми е изкоренено.“

12.6.8 Сута Госвами каза: „При тази молба светият син на Шрила Вясадева даде позволения си на цар Парикшит. Сетне, след като бе почетен от царя и от всички присъстващи мъдреци, Шукадева си тръгна оттам.

12.6.9-10 Тогава Махараджа Парикшит седна на брега на река Ганг върху постлана трева *дарбха*, чиито връхчета сочеха на изток, и се обърна на север. Овладейл съвършенството на йога, той изпита пълно себеосъзнаване и се освободи от материалните привързаности и съмнения. Светият цар съсредоточи ума си върху духовната си същност просто като използваше интелигентността си и започна да медитира върху Върховната Абсолютна Истина. Жизненият му дъх спря да тече и той стана неподвижен като дърво.

12.6.11 О, учени брамини, птицата-змия Такшака, която бе пратена от разгневения син на един брамин, се приближаваше към царя, за да го убие, когато видя на пътя си Кашяпа Муни.

12.6.12 Такшака започна да ласкае Кашяпа, като му предложи скъпи дарове и така възпря мъдреца, който умееше да противодейства на отровата, да не защити Махараджа Парикшит. Сетне птицата-змия се превърна в *брамин*, защото беше способна да приема каквато форма си пожелае, приближи се към царя и го ухапа.

12.6.13 Пред очите на всички живи същества във вселената тялото на великия себerealизирал се светец сред царете незабавно бе изпепелено от огъня на змийската отрова.

12.6.14 От всички посоки на земята и небето се надигнаха страшни викове на болка, и всички полубогове, демони, хора и други същества останаха поразени.

12.6.15 От всички обители на полубоговете се разнесоха звуците на литаври и небесните *гандхарви* и *ансари* запяха. Полубоговете започнаха да сипят цветя и хвалебствия.

12.6.16 Като разбра, че баща му е бил смъртоносно ухапан от птицата-змия, Махараджа Джанамеджая бе завладян от силен гняв и поиска *брамините* да извършат могъщо жертвоприношение, в което той да предложи всички змии на земята в жертвения огън.

12.6.17 Когато Такшака видя как дори и най-силните змии изгарят в пламъците на това змийско жертвоприношение, той ужасно се изплаши и се обърна към Бог Индра за закрила.

12.6.18 Цар Джанамеджая не видя Такшака да влиза в жертвения огън и попита *брамините*: „А защо Такшака, най-долната от всички змии, не гори в огъня?“

12.6.19 *Брамините* отговориха: „О, най-добър сред царете, змията Такшака не падна в огъня, защото е под закрилата на Индра, когото помоли за подслон. Индра го държи да не падне в огъня.“

12.6.20 При тези думи умният цар Джанамеджая отвърна на *брамините*: „Защо тогава, скъпи *брамини*, да не накараме Такшака да падне в огъня заедно със закрилника си, Индра?“

12.6.21 Като чува това, свещениците изпяха следната *мантра*, за да предложат Такшака заедно с Индра като дар в жертвения огън: „О, Такшака, веднага влез в този огън заедно с Индра и целия му кръг от полубогове!“

12.6.22 Когато Бог Индра, заедно със звездолета си и Такшака, внезапно бе свален от позицията си от тези обидни думи на *брамините*, той сериозно се обезпокои.

12.6.23 Като видя как Индра пада от небето с небесния си кораб заедно с Такшака, Брихаспати, синът на Ангира Муни, се обърна към цар Джанамеджая със следните слова.

12.6.24 О, царю сред хората, не е подобаващо за този цар на змиите да намери смъртта си в твоите ръце, защото той е пил от нектара на безсмъртните полубогове. Затова той не страда от обичайните симптоми на старостта и смъртта.

12.6.25 Животът и смъртта на въплътената душа и това в какво тяло ще се роди тя в следващия си живот се предрешават от самата нея благодарение на собствените ѝ дейности. Следователно, о царю, никой друг реално не е отговорен за нейното щастие или нещастие.

12.6.26 Когато една обусловена душа загива от змия, крадец, огън, светкавица, глад, болест или нещо друго, тя изтърпява последствията от собствените си действия в миналото.

12.6.27 Затова, о царю, моля те, прекрати това жертвоприношение, което бе започнато с намерението да причини страдания на другите. Много невинни змии вече загинаха в огъня. Всъщност всички трябва да изтърпят непредвидимите последствия от миналите си действия.“

12.6.28 Сута Госвами продължи: „На този съвет Махараджа Джанамеджая отвърна: „Така да бъде.“ Уважавайки думите на великия мъдрец, той прекрати жертвоприношението на змии и почете Брихаспати, най-красноречивия сред брамините.

12.6.29 Всъщност това е илюзорната енергия на Бог Вишну, която не може да бъде спряна и е много трудно доловима. Въпреки че индивидуалните души са неразделна част от Бога, поради влиянието на тази илюзорна енергия, те изгубват представа кои са и се отъждествяват с различни материални тела.

12.6.30-31 Но съществува върховна реалност, в която илюзорната енергия не може да се налага без страх, като си мисли „Мога да контролирам този човек, защото той е склонен да лъже.“ В тази най-висша реалност илюзорните философски аргументи не съществуват. Напротив, в тази реалност истинските духовни ученици непрестанно се занимават с боговдъхновени духовни търсения. В тази върховна реалност няма проявления на материалния ум, който работи на основата на редуващи се решимост и съмнение. Тук създадените материални продукти, фините им причини и наслаждението, което се цели с тяхното използване, не съществуват. Също така в тази върховна реалност няма обусловен дух, покрит от фалшиво его, нито съществуват трите *гуни* на природата. Тази реалност изключва всичко ограничено и ограничаващо. Затова мъдрият трябва да прекрати вълните на материалния живот и да се отдаде на радостта в рамките на тази Върховна Истина.

12.6.32 Онези, които желаят да се откажат от всичко, което не е реално по своята същност, подхождат систематично, като откриват и отхвърлят всичко външно, и се приближават към върховната позиция на Бог Вишну. Отричайки се от дребнавия материализъм, те се посвещават с любов единствено на Върховната Истина в сърцата си и прегръщат тази висша истина в неотклонните си мисли.

12.6.33 Такива отдадени стигат до разбирането за върховната трансцендентална позиция на Божествената Личност, Бог Вишну, защото повече не са заслепени от разбиранията за „аз“ и „мое“, които тръгват от тялото и дома.

12.6.34 Човек трябва да се отнася със снизхождение към всички обиди и никога да не проявява неуважение към когото и да било. Като се въздържа от отъждествяване с материалното тяло, той не бива да враждува с никого.

12.6.35 Отдавам почитанията си на Върховната Божествена Личност, непобедимия Бог Шри Кришна. Само като мисля за лотосовите Му нозе, аз станах способен да изучавам и да разбирам значимостта на тази велика литература.“

12.6.36 Шаунака Риши каза: „О, скъпи Сута, моля те, разкажи ни как Паила и другите велики умове, учениците на Шрила Вясадева, познати като общоприетите авторитети по ведическа мъдрост, изговориха и разделиха Ведите.“

12.6.37 Сута Госвами каза: „О, брамине, първо се появи фината вибрация на трансценденталния звук от небето на сърцето на най-издигнатия, Бог Брахма, чийто ум бе всецяло потопен в духовната реалност. Човек може да чуе тази фина вибрация, като изключи напълно външния си слух.

12.6.38 Като обожават тази фина форма на Ведите, о *брамине*, мистичните мъдrecи пречистват сърцата си от всякакви замърсявания, причинни от нечиста същност, дейност или извършител, и така постигат освобождение от кръговрата на раждането и смъртта.

12.6.39 От тази трансцендентална фина вибрация възникна *омкара*, съставен от три звука. *Омкара* има невиджани сили и се проявява автоматично в пречистеното сърце. Тя е изразител на Абсолютната Истина в трите Й фази – Върховната Личност, Върховната Душа и върховната безличностна истина.

12.6.40-41 Тази *омкара*, която е абсолютно нематериална и недоловима, може да бъде чута от Сврѣхдушата без тя да има материални уши или каквито и да е материални сетива. Целият диапазон на ведическия звук произлиза от *омкара*, която се появява от душата, в небето на сърцето. Тя е директното обозначение на произтичащата от само себе си Абсолютна Истина, Сврѣхдушата, и е тайната същност и вечното семе на всички *ведически* химни.

12.6.42 *Омкара* проявява трите първоначални звука от азбуката – „а“, „у“ и „м“. Тези три звука, о най-прославени потомъко на Бхригу, поддържат всичките различни тройни аспекти на материалното съществуване, включително трите *гуни* на природата, имената на Риг, Яджур и Сама Веда, местоназначенията, познати като планетарните системи Бхур, Бхувар и Свар, и трите функционални нива, наречени будно състояние, сън и дълбок сън.

12.6.43 От тази *омкара* Бог Браhma създаде всички звуци на азбуката – гласните, съгласните, полугласните, съскащите съгласни и други – които биват дълги и кратки.

12.6.44 Всемогѣщият Браhma използва този набор от звуци, за да изрече от четирите си усти четирите Веди, които възникнаха заедно със свещената *омкара* и седемте молитви *вахрити*. Намерението му бе да разпространи процеса на *ведическото* жертвоприношение в зависимост с различните функции, които изпълняват свещениците на всяка от четирите Веди.

12.6.45 Браhma предаде тези Веди на синовете си, които бяха велики мъдреци сред *брамините* и познавачи на изкуството на рецитирането на Ведите. Те на свой ред приеха ролята на *ачарии* и предадоха Ведите на собствените си синове.

12.6.46 Така по време на всички цикли на четирите епохи, поколение след поколение от следовници – до един непоколебими в духовните си клетви - получиха Ведите по ученическа последователност. В края на всяка Двапара-юга Ведите биват разделени на отделни части от изтъкнати мъдреци.

12.6.47 Като се има предвид, че продължителността на живота, силата и интелигентността на хората като цяло намалява под влиянието на времето, великите мъдреци черпят вдъхновение от Божествената Личност в сърцата си и систематично разделят Ведите.

12.6.48-49 О, *брамине*, в настоящата епоха на Ваивасвата Ману водачите на вселената, начело с Браhma и Шива, поискаха от Върховния Бог, закрилника и на трите свята, да спаси принципите на религията. О, блажени Шаунака, като прояви божествена искра от част от пълната си форма, всемогѣщият Бог се появи в утробата на Сатявати като син на Парашара. В тази форма, наречена Кришна Двайпаяна Вяса, той раздели единната Веда на четири.

12.6.50 Шрила Вясадева раздели *мантрите* от Риг, Атхарва, Яджур и Сама Веда на четири, точно както човек разделя разнороден сбор от скъпоценни камъни на купчинки. Така той състави четири отделни *ведически* писания.

12.6.51 Могъщият и високо интелигентен Вясадева извика четирима от учениците си, о брамине, и повери на всеки по една от тези четири *самхити*.

12.6.52-53 Шрила Вясадева предаде първата *самхита*, Риг Веда, на Паила и нарече този сбор от *мантри* Бахврика. Пред мъдреца Ваишампаяна той изговори *мантрите* Яджур и ги нарече Нигада. *Мантрите* от Сама Веда, обозначени като Чандога-самхита, предаде на Джаимини, а Атхарва Веда изговори пред скъпия си ученик Суманту.

12.6.54-56 След като раздели своята *самхита* на две части, мъдрият Паила я изговори пред Индрапрамити и Башкала. Башкала на свой ред раздели полученото знание на четири части, о Бхаргава, и ги предаде на учениците си Бодхя, Ягявалкя, Парашара и Агнимитра. Индрапрамити, себеовладелият се мъдрец, предаде своята *самхита* на учения мистик Мандукея, чийто ученик Девамित्रа в последствие предаде частите на Риг Веда на Саубхари и други.

12.6.57 Синът на Мандукея, на име Шакаля, раздели своята част от учението на пет, като повери всяка от тях съответно на Ватся, Мудгала, Шалия, Гокхаля и Шашира.

12.6.58 Мъдрецът Джатукарня също бе ученик на Шакаля и, след като раздели *самхитата*, която получи от него, на три, добави една четвърта част - *ведически* речник с термини. Той предаде по една част на всеки от четиримата свои ученици – Балака, втория Паила, Джабала и Вираджа.

12.6.59 Башкаля състави Валакхилия-самхита, сбор от всичките клонове на Риг Веда. Тази *самхита* бе получена от Валаяни, Бхаджя и Кашара.

12.6.60 Така различните *самхити* на Риг Веда бяха запазени от тези свети *брамини* благодарение на ученическата последователност. Дори само като слуша за това разпространение на *ведическите* химни, човек ще се освободи от всички грехове.

12.6.61 Учениците на Ваишампаяна станаха авторитети по Атхарва Веда. Познати са като Чараки, защото спазваха строги обети, за да освободят своя гуру от греха, който извърши, убивайки *брамин*.

12.6.62 Веднъж Ягявалкя, един от учениците на Ваишампаяна, каза: „О, учителю, колко полза ще има от жалките усилия на тези слаби твои ученици? Аз лично ще се подложя на изключително покаяние.“

12.6.63 При тези думи духовният учител Ваишампаяна страшно се разгневи и каза: „Махай се оттук! Да не съм те видял повече, о ученико, който обижда *брамините*! И не само това, ти трябва незабавно да ми върнеш всичко, което съм те научил.“

12.6.64-65 Тогава Ягявалкя, синът на Деварата, *повърна* мантрите от Яджур Веда и си тръгна. Събралите се ученици изгледаха лакомо тези химни и така придобиха формата на яребици и ги изкълваха всичките. Затова тези части от Яджур Веда станаха известни като най-красивата Таитирия-самхита - химните, събрани от яребиците (*титирах*).

12.6.66 Скъпи *брамине* Шаунака, тогава Ягявалкя пожела да намери нови *мантри* от Яджур Веда, които дори духовният му учител да не познава. Като си науми това, той отдаде учтиви почитания на могъщия бог на слънцето.

12.6.67 Шри Ягявалкя каза: „Отдавам смирените си почитания на Върховната Божествена Личност, която се проявява в слънцето. Ти си повелител на четирите вида живи същества, като се започне от Брахма и се продължи надолу до стръкчетата трева.

Както небето се намира и вън, и вътре във всяко живо създание, така и ти се намиращ както вътре в сърцата на всички нас като Сврѣхдушата, така и извън нас във формата на времето. Точно както небето не може да бъде покрито от облаците в него, така и ти не можеш да бъдеш покрит от никакви фалшиви материални наименования. С течение на годините, които са съставени от миниатюрни промеждутъци време, наречени *кшани*, *лави* и *нимеши*, ти единствен поддържаеш този свят, като пресушаваш водите и ни ги даваш наново под формата на дъжд.

12.6.68 О, сияйни, о, могъщи боже на слънцето, ти си най-главният от всички полубогове. Съсредоточил съм се внимателно върху пламтящата ти сфера, защото за онези, които ти отдават молитви по три пъти на ден в съответствие с *ведическите* методи, предадени по упълномощената ученическа последователност, ти изгаряш греховни им дейности, цялото последващо страдание и дори първоначалното семе на желанието.

12.6.69 Ти лично присъстваш като бога, живеещ в сърцата на всички подвижни и неподвижни създания, които зависят изцяло от твоята закрила. Всъщност ти вдъхваш живот в техните материални умове, сетива и жизнен дъх, за да действат.

12.6.70 Питонът на мрака е хванал и е погълнал света, и в ужасната му уста светът е загубил съзнание, сякаш е мъртъв. Но с милостивия си поглед към заспалите хора ти ги пробуждаш и им даряваш способността да виждат. Толкова си щедър! По време на трите свети периода във всеки ден, ти поставяш благочестивите на пътя на най-голямото добро, като ги караш да извършват религиозни задължения, отвеждащи ги в духовното им битие.

12.6.71 Като земен цар ти пътуваш навсякъде и посяваш страх сред нечестивите, докато мощните божества на посоките ти предлагат лотосови цветове и други смирени дарове с допрени длани.

12.6.72 Затова, мили боже, обръщам се с молитва към лотосовите ти нозе, почитани от духовните учители на трите свята, защото се надявам да получа от теб *мантри* от Яджур Веда, които никой друг не знае.“

12.6.73 Сута Госвами каза: „Удовлетворен от тези възхвали, могъщият бог на слънцето прие формата на кон и предаде на мъдреца Ягявалкя *мантри* от Яджур Веда, които досега никой не бе познал сред хората.

12.6.74 От тези безброй хиляди *мантри* на Яджур Веда могъщият мъдрец състави петнадесет нови клона на *ведическата* литература. Те станаха известни като Ваджасанейи-самхита, защото бяха произлезли от космите в гривата на коня и бяха приети по ученическа последователност от следовниците на Канва, Мадхяндина и други *риши*.

12.6.75 Джаимини Риши, авторитетът върху Сама Веда, имаше син на име Суманту, а неговият син бе Сутван. Мъдрецът Джаимини изговори пред всеки от тях различна част от Сама-веда-самхита.

12.6.76-77 Сукарма, друг ученик на Джаимини, бе велик учен. Той раздели могъщото дърво на Сама Веда на хиляда *самхити*. След това, о *брамине*, мантрите Сама бяха поети от трима негови ученика – Хиранянбха, сина на Кушала, Паушянджи и Авантя, който бе много напреднал в духовното осъзнаване.

12.6.78 Петстотинте ученика на Паусянджи и Авантя станаха известни като северните певци на Сама Веда, а в по-късни времена някои от тях се прочуха и като източни певци.

12.6.79 Всеки от петимата ученика на Паусянджи, а именно Лаугакши, Мангали, Куля, Кушида и Кукши, получи по сто *самхити*.

12.6.80 Крита, ученикът на Хиранянабха, изговори двадесет и четири *самхити* пред собствените си ученици, а останалите бяха предадени на други от себеосъзналия се мъдрец Авантя.

ГЛАВА 7: ЛИТЕРАТУРАТА НА ПУРАНИТЕ

12.7.1 Сута Госвами каза: Суманту Риши, авторитетът върху Атхарва Веда, преподаде своята *самхита* на ученика си Кабандха, който на свой ред я изговори пред Патхя и Ведадарша.

12.7.2 Шаукляяни, Брахмамали, Модоша и Пиппалаяни бяха ученици на Ведадарша. Чуй от мен имената и на учениците на Патхя. Мой скъпи *брахмана*, те са Кумуда, Шунака и Джаджали, и до един познаваха много добре Атхарва Веда.

12.7.3 Бабхру и Сайндхаваяна, учениците на Шунака, изучиха двете подразделения на компилацията на своя духовен учител върху Атхарва Веда. Ученикът на Сайндхаваяна, Саварна, и учениците на други велики души също изучаваха това издание на Атхарва Веда.

12.7.4 Накшатракалпа, Шантикалпа, Кашяпа, Ангираса и други също бяха сред *ачариите* на Атхарва Веда. Сега, мъдрецо, слушай, ще изброя авторитетите върху литературата на Пураните.

12.7.5 Трайяруни, Кашяпа, Саварни, Акритаврана, Вайшампаяна и Харита са шестимата учители на Пураните.

12.7.6 Всеки от тях изучи по една от шестте антологии на Пураните от моя баща, Ромахаршана, който бе ученик на Шрила Вясадева. Аз станах ученик на тези шестима авторитети и подробно изучих цялата изложена от тях мъдрост на Пураните.

12.7.7 Ромахаршана, ученикът на Ведавяса, раздели Пураните на четири основни компилации. Мъдрецът Кашяпа и аз, заедно със Саварни и Акритаврана, ученикът на Рама, изучихме тези четири подразделения.

12.7.8 О Шаунака, моля те, изслушай с внимание характеристиките на една Пурана, определени от най-изтъкнатите и учени *брахмани* в съответствие с *ведическата* литература.

12.7.9-10 О *брахмана*, авторитетите по този въпрос считат, че една Пурана трябва да съдържа десет основни теми: сътворението на вселената, последвалото го сътворение на световите и на съществата, поддържането на всички живи същества, тяхното препитание, управленията на различните Ману, династиите на великите царе, дейностите на подобни царе, унищожението, мотивацията и върховния подслон. Други учени заявяват, че великите Пурани се занимават с тези десет теми, докато по-малките Пурани може да боравят с пет.

12.7.11 От раздвижването на оригиналните *гуни* вътре в непроявената материална природа възниква *махат-таттва*. От *махат-таттва* произлиза елементът фалшиво его, което се разделя на три аспекта. Това тристранно фалшиво его по-нататък се проявява като фината форма на възприятие, сетивата и грубите сетивни обекти. Генерирането на всичко това се нарича сътворение.

12.7.12 Вторичното сътворение, което съществува по милостта на Бога, е проявено обединение на желанията на живите същества. Точно както едно семе ражда още семена, дейностите, които пораждаят материалните желания у извършителя, създават подвижни и неподвижни форми на живот.

12.7.13 *Вритти* е процесът на препитаването, посредством който подвижните живи същества живеят от неподвижните. За човека *вритти* специално означава да се грижи за

прехраната си по начин, подобаващ на личната му натура. Такова действие може да се извършва или в преследване на лично желание, или в съответствие със законите на Бога.

12.7.14 Във всяка епоха непогрешимият Бог се появява в този свят сред животните, човешките същества, мъдреците и полубоговете. С дейностите си в тези инкарнации Той защитава вселената и погубва враговете на *ведическата* култура.

12.7.15 По време на всяко управление на Ману, като проявление на Бог Хари се проявяват шест вида личности: управляващият Ману, главните полубогове, синовете на Ману, Индра, великите мъдрци и частичните инкарнации на Върховния Бог.

12.7.16 Династиите са линии царе, произхождащи от Бог Брахма и простиращи се непрекъснато през миналото, настоящето и бъдещето. Разказите за подобни династии, и специално за най-прославените им членове, са предмет на династическата история.

12.7.17 Съществуват четири вида космично унищожение — случайно, стихийно, постоянно и окончателно — и всички те се извършват от присъщата енергия на Върховния Бог. Мъдрите учени са посочили тази тема.

12.7.18 От невежество живото същество извършва материални дейности и оттам става, в някакъв смисъл, причина за създаването, поддържането и унищожението на вселената. Някои авторитети наричат живото същество личността, лежаща зад материалното творение, докато други казват, че то е непроявеният аз.

12.7.19 Върховната Абсолютна Истина съществува през всички фази на осъзнатост — будно съзнание, сън и дълбок сън — през всички явления, проявени от материалната енергия, във функциите на всички живи същества, и едновременно съществува отделно от всичко това. Установен в собствената си трансцендентност, Той е най-висшият и уникален подслон.

12.7.20 Макар че един материален обект може да приема различни форми и наименования, есенциалната му съставка винаги присъства като основа на съществуването. По същия начин, и общо и отделно, Върховната Абсолютна Истина винаги присъства в сътвореното материално тяло по време на фазите му на съществуване, като се започне от зачатията, та до смъртта.

12.7.21 Било автоматично, било заради редовна духовна практика, умът на човека може да престане да функционира на материалното ниво на будно съзнание, сън и дълбок сън. Тогава той разбира Върховната Душа и се отдръпва от материалните стремежи.

12.7.22 Мъдреците, които са познавачи на древните истории са заявили, че Пураните, съобразно различните си характеристики, могат да бъдат разделени на осемнадесет главни и осемнадесет второстепенни Пурани.

12.7.23-24 Осемнадесетте главни Пурани са Брахма, Падма, Вишну, Шива, Линга, Гаруда, Нарада, Бхагавата, Агни, Сканда, Бхавашя, Брахма-ваиварта, Маркандея, Вамана, Вараха, Матся, Курма и Брахманда Пурана.

12.7.25 Подробно ти описах, о *брахмана*, разрастващите се клонове на Ведите, съставени от великия мъдрец Вясадева, от учениците му и от техните ученици. Онзи, който слуша този разказ, ще увеличи духовната си сила.

ГЛАВА 8: МОЛИТВИТЕ НА МАРКАНДЕЯ КЪМ НАРА-НАРАЯНА
РИШИ

12.8.1 Шри Шаунака каза: О Сута, бъди благословен с дълъг живот! О свети и най-красноречиви, моля те, продължи да ни разказваш. Наистина, само ти можеш да посочиш на хората пътя вЪн от невежеството, в което се скитат.

12.8.2-5 Авторитетите казват, че Маркандея Риши, синът на Мриканду, бил мъдрец с изключително дълъг живот и единствен оцелял в края на деня на Брахма, когато цялата вселена била наводнена от потопа на унищожението. Но същият този Маркандея Риши, прославеният потомък на Бхригу, се роди в собственото ми семейство по време на настоящия ден на Брахма, на който все още не сме видели пълното унищожение. Освен това е добре известно, че докато се скитал безпомощен из огромния океан на изличаването, Маркандея видял наред с страховитите води дивна личност — самичък младенец, лежащ върху баняново листо. О Сута, много съм любопитен да науча за този велик светец, Маркандея Риши. О велик йоги, ти си признат из цялата вселена за авторитет върху всички Пурани, затова милостиво разпръсни объркването ми.

12.8.6 Сута Госвами каза: О велики мъдрецо Шаунака, твоят въпрос ще помогне за премахването на илюзията на всеки, тъй като отвежда към темите за Бог Нараяна, които изчистват замърсяването на тази епоха Кали.

12.8.7-11 След като бе пречистен от извършените от баща му предписани ритуали, водещо до *браминското* посвещение на Маркандея, той изучаваше *ведическите* химни и стриктно спазваше регулиращите принципи. Напредна в аскетизма и *ведическото* знание, и през целия си живот остана целомъдрен. Умиротворен на вид, със сплъстени коси и одежди от дървесно лико, той продължи духовното си израстване, носейки просешко канче за вода, жезъл, свещен шнур, колан на *брахмачари*, черна еленова кожа, молитвена броеница от лотосови семена и сноп трева *куша*. В свещените моменти на деня редовно обожаваше Върховния Бог в пет форми — свещения огън, слънцето, духовния учител, *брахманите* и Свръхдушата вътре в сърцето. Сутрин и вечер излизаше по прося, а като се върнеше предоставяше цялата събрана храна на духовния си учител. Едва когато духовният му учител го приканеше, той приемаше в безмълвие единствената си за деня храна; иначе постеше. Така, отдаден на аскетизъм и изучаване на Ведите, Маркандея Риши обожаваше върховния господар на сетивата, Божествената Личност, в продължение на безброй милиони години и ето как победи непобедимата смърт.

12.8.12 Бог Брахма, Бхригу Муни, Бог Шива, Праджапати Дакша, великите синове на Брахма и мнозина други сред човешките същества, полубоговете, предците и призрачните създания, до един бяха удивени от постижението на Маркандея Риши.

12.8.13 Преданият мистик Маркандея поддържаше непреклонно целомъдрие чрез покаяние, изучаване на Ведите и себеконтрол. Той насочи освобождения си по такъв начин от всякакви притеснения ум навътре и медитираше върху Всевишния Бог, намиращ се отвъд материалните сетива.

12.8.14 Докато мистичният мъдрец съсредоточаваше ума си така посредством могъща йогийска практика, измина огромният период от шест живота на Ману.

12.8.15 О *брахмана*, през време на седмото управление на Ману, настоящата епоха, Бог Индра узна за въздържанията на Маркандея и се уплаши от нарастващата му мистична мощ. Затова се опита да възпрепятства отреченията на мъдреца.

12.8.16 За да съсипе духовната практика на мъдреца, Бог Индра изпрати Купидон, прекрасни райски певци, танцуващи девойки, пролет и ухаещ на сандалова паста ветрец от хълмовете Малая, заедно с олицетворенията на ненаситността и опиянението.

12.8.17 О най-могъщи Шаунака, те отидоха в отшелническата обител на Маркандея, намираща се на северните склонове на Хималайските планини, където река Пушпабхадра минава покрай известния връх Читра.

12.8.18-20 Горички от благочестиви дървета украсяваха светия *ашрам* на Маркандея Риши. Там живееха множество безгрешни *брахмани*, радвайки се на изобилните чисти, свещени езера. В ашрама се чуваше жуженето на опиянени пчели и зова на радостни кукувици, наоколо танцуваха игриви пауни. Много семейства от подлудени птици населяваха обителта. Пролетният бриз, изпратен от Индра, влезе там, донасяйки свежи пръски от недалечните водопади. Уханен от докосването на горските цветя, този вятър нахлу в ашрама, пробуждайки сладния дух на Купидон.

12.8.21 Тогава в ашрама на Маркандея разцъфна пролетта. Наистина, вечерното небе, озарено от сиянието на изгряващата луна, се превърна в самото лице на пролетта. Безчет пъпчици и разтворени цветчета обсипаха дърветата и пълзящите растения.

12.8.22 Тогава там дойде с лъка и стрелите си в ръка Купидон, господарят на множество райски жени. Следваха го групи *гандхарви*, пеейки и свирейки на музикални инструменти.

12.8.23 Тези слуги на Индра свариха мъдреца да седи в медитация, след като тъкмо бе поднесъл предписаните си възлияния в свещения огън. С очи, затворени в транс, той изглеждаше непобедим, като същински пламък.

12.8.24 Жените затанцуваха пред мъдреца, а райските певци запяха под очарователния акомпанимент на барабани, цимбали и вини.

12.8.25 Докато синът на страстта [олицетворената алчност], пролетта и останалите слуги на Индра се опитваха да възбудят ума на Маркандея, Купидон извади петглавата си стрела и я постави на лъка си.

12.8.26-27 *Ансарата* Пунджикастхали направи представление, играейки си с няколко топки. Талията ѝ сякаш се превиваше под тежестта на гърдите, а цветният венец в косите ѝ се разпиля. Докато тичаше танкувайки след топките, коланът на фините ѝ одежди се разхлаби и вятърът внезапно ги отвя.

12.8.28 Тогава, мислейки си, че е завладял мъдреца, Купидон пусна стрелата си. Ала всички тези опити да съблазнят Маркандея се оказаха безплодни, досущ като напразните усилия на атеистите.

12.8.29 О мъдри Шаунака, докато Купидон и последователите му се опитваха да навредят на мъдреца, те се почувстваха живи изгорени от мощта му. Затова прекратиха безобразията си като деца, които са събудили спяща змия.

12.8.30 О *брахмана*, последователите на Бог Индра безочливо бяха атакували безгрешния Маркандея, ала той не се поддаде на никакво влияние на фалшивото его. За великите души в подобна издръжливост няма нищо изненадващо.

12.8.31 Могъщият цар Индра бе силно поразен когато научи за мистичната мощ на възвишения мъдрец Маркандея и видя как Купидон и придружителите му се бяха оказали безпомощни в негово присъствие.

12.8.32 Желаетейки да дари милостта си на безгрешния Маркандея, който съвършено бе съсредоточил ума си в себerealизация чрез покаяние, изучаване на Ведите и

съблюдаване на предписаните принципи, Върховният Бог лично се появи пред него в образите на Нара и Нараяна.

12.8.33-34 Единият от Тях бе светъл на цвят, а другият тъмен, и двамата имаха по четири ръце. Очите им наподобяваха листенца на разцъфнал лотос, носеха дрехи от черна еленова кожа и лико, както и тройни свещени шнурове. В дланите си, които бяха най-пречистващите, Те държаха просешко канче за вода, прав бамбуков жезъл и броеница от лотосови семена, както и всепречистващите Веди, символизирани чрез китка трева *дарбха*. Снагите им бяха високи, а сиянието им с цвета на ясна светкавица. Явявайки се в образа на олицетворения аскетизъм, те бяха обожавани от най-великите полубогове.

12.8.35 Тези двама мъдреци, Нара и Нараяна, бяха преки лични форми на Върховния Бог. Когато Маркандея Риши ги видя, той веднага се изправи и сетне с голямо уважение им поднесе почитания, просвайки се на земята като пръчка.

12.8.36 Екстазът от това, че ги вижда, напълно удовлетвори тялото, ума и сетивата на Маркандея, карайки космите по тялото му да настръхват, а очите му да се пълнят със сълзи. Преизпълнен от щастие, на него му бе трудно да гледа към тях

12.8.37 С длани, допсени в молитва, и глава, наведена в смирение, Маркандея пламенно си представи как прегръща двамата Богове. С глас, задавен от екстаз, той неспирно повтаряше, "Поднасям ви смирените си почитания."

12.8.38 Той ги настани и изми нозете им, а след това ги обожаваше с дарове от *аргхя*, сандалова паста, ароматни масла, благоухания и цветни гирлянди.

12.8.39 Маркандея още веднъж се поклони в лотосовите нозе на тези двама най-почитани мъдреци, които седяха спокойни, готови да излеят цялата си милост над него. Тогава той се обърна към тях по следния начин.

12.8.40 Шри Маркандея каза: О Всемогъщи Господи, как бих могъл изобщо да Те опиша? Ти пробуждаш жизнения дъх, който на свой ред подтиква ума, сетивата и речта да действат. Това важи за всички обикновени обусловени души и дори за велики полубогове като Брахма и Шива. Така че несъмнено важи и за мен. При все това, Ти ставаш съкровен приятел на онзи, който Те обожва.

12.8.41 О Върховни Боже, тези две Твои лични форми се появиха, за да дарят най-висшето благо за трите свята — прекратяване на материалното страдание и победа над смъртта. Мой Господи, макар Ти да създаваш тази вселена, а сетне да приемаш множество трансцендентални образи, за да я защитаваш, Ти си и този, който я поглъща, досущ като паяк, който тъче, а след това прибира мрежата си.

12.8.42 Тъй като Ти си закрилникът и върховният господар на всички подвижни и неподвижни същества, всеки, който приеме подслон в Твоите лотосови нозе, може никога да не бъде докоснат от замърсяването на материалните дела, от материалните качества или от времето. Великите мъдреци, които са усвоили същностния смисъл на Ведите, поднасят молитвите си на Теб. За да получат общуването Ти, те Ти се покланят при всяка възможност, постоянно Те обожават и медитират над Теб.

12.8.43 Мой скъпи Господи, дори Бог Брахма, който се радва на издигната си позиция през цялото битие на вселената, се бои от преминаването на времето. Какво да говорим тогава за тези, които Брахма е създал – обусловените души. Те са изправени пред

страховити опасности на всяка крачка в живота си. Не познавам никаква друга утеха от този страх, освен Твоите лотосови нозе, които са самата форма на освобождението.

12.8.44 Затова аз обожавам Твоите лотосови нозе, отричайки се от отъждествяването си с материалното тяло и от всичко друго, което покрива истинската ми същност. Тези безполезни, илюзорни и временни покривала просто са смятани за отделни от Теб, чиято интелигентност обхваща цялата истина. Постигайки Теб — Върховния Бог и господаря на душата — човек постига всичко желано.

12.8.45 О мой Господи, о върховни приятелю на обусловените души, макар за да твориш, поддържаш и унищожаваш този свят да приемаш *гуните* на доброто, страстта и невежеството, които представят Твоята илюзорна енергия, Ти специално си служиш с *гуната* на доброто, за да избавиш обусловените души. Останалите две *гуни* им носят само страдание, заблуда и страх.

12.8.46 О Господи, тъй като безстрашието, духовното щастие и царството Божие до едно се постигат чрез *гуната* на чистото добро, Твоите предани считат тази *гуна*, ала не и *гуните* на страстта и невежеството, за пряко проявление на Теб, Върховния Бог. Затова интелигентните хора обожават Твоята скъпа трансцендентална форма, изградена от чиста добродетел, наред с духовните форми на Твоите чисти предани.

12.8.47 Поднасям смирените си почитания на Него, Върховния Бог. Той е всепроникващата и всеобхватна форма на вселената, както и нейният духовен учител. Покланям се на Бог Нараяна, върховното обожаемо божество, появяващо се в облика на мъдрец, и също на светия Нара, най-добрия сред човешките същества, който е посветен на това да закриля доброто, напълно владее речта си и проповядва *ведическата* литература.

12.8.48 С интелигентност, изопачена от действията на измамните сетива, един материалист не може изобщо да Те разпознае, Господи, макар винаги да присъстваш в собствените му сетива и сърце, както и сред обектите на възприятието му. Все пак, въпреки че разбирането Му е било покрито от Твоята илюзорна енергия, ако получи *ведическо* знание от Теб, върховния духовен учител на всички, той може пряко да Те разбере.

12.8.49 Мой скъпи Боже, единствено ведическата литература разкрива поверителното знание за Твоята Върховна Личност, затова дори такива велики учени като самия Бог Брахма се объркват в опитите си да Те проумеят с помощта на емпирични методи. Всеки философ Те разбира в съответствие със собствените си умозрителни заключения. Обожавам Всевишния, знанието за когото е покрито от телесните обозначения, забулващи духовната същност на обусловената душа.

ГЛАВА 9: МАРКАНДЕЯ РИШИ ВИЖДА ИЛЮЗОРНАТА ЕНЕРГИЯ
НА БОГА

12.9.1 Сута Госвами каза: Върховният Бог Нараяна, приятелят на Нара, бе удовлетворен от правилното обожание, предлагано от интелигентния мъдрец Маркандея. Господ на Свой ред се обърна към този превъзходен потомък на Бхригу.

12.9.2 Върховният Бог каза: Скъпи Ми Маркандея, ти безспорно си най-добрият от всички учени *брамини*. Ти усъвършенства живота си чрез практикуване на съсредоточена медитация върху Върховната Душа, както и чрез насочено към Мен неотклонно предано служене, аскетизъм, изучаване на Ведите и стриктно придържане към регулиращите принципи.

12.9.3 Ние сме напълно доволни от практиката ти на цял живот безбрачие. Моля избери каквото благословия желаеш, тъй като Аз мога да удовлетвори твоето желание. Бъди благословен с цялата добра съдба.

12.9.4 Мъдрецът каза: Боже на боговете, вечна слава на Теб! О Господи Ачюта, Ти премахваш всички беди на преданите, които Ти се отдават. Това, че Ми позволи да Те видя, е цялата благословия, която искам.

12.9.5 Полубогове като Брахма постигат своите възвишени позиции само като зърнат красивите Ти лотосови нозе, след като умовете им са узрели в йогийска практиката. А сега, Господи, Ти лично се появи пред мен.

12.9.6 О лотосооки Боже, о най-велик сред прославените личности, макар че съм доволен просто от това, че Те зърнах, аз искам да видя Твоята илюзорна енергия, под чието влияние целият свят, заедно с управляващите полубогове, смятат реалността за изпъстрена с материално многообразие.

12.9.7 Сута Госвами каза: О мъдри Шаунака, удовлетворен от молитвите и обожанието на Маркандея, Върховният Бог, усмихвайки се, отговори: "Така да бъде", след което замина за обителта си в Бардарикашрама.

12.9.8-9 Мислейки винаги за желанието си да види илюзорната енергия на Господа, мъдрецът остана в *ашрама* си, медитирайки постоянно върху Господа в огъня, слънцето, луната, водата, земята, въздуха, мълнията и своето сърце, и Го обожаваше с принадлежности, които си представяше вътре в ума си. Но понякога, залят от вълни на любов към Бога, Маркандея забравяше да изпълни своето редовно обожание.

12.9.10 О *брахмана* Шаунака, най-добър сред потомците на Бхригу, един ден, докато Маркандея извършваше вечерното си обожание на брега на Пушпабhadра, изведнъж се появи силен вятър.

12.9.11 Този вятър издаваше ужасяващ звук и донесе след себе си страховити облаци, придружени от мълнии и гръмотевичен рев, които изляха на всички страни порои от дъжд по-тежки от колела на каруца.

12.9.12 Тогава четирите големи океана се появиха отвред, поглъщайки повърхността на земята със своите вълни, тласкани от вятъра. В тези океаните имаше ужасни морски чудовища, страшни водовъртежи и зловещи тътени.

12.9.13 Мъдрецът видя всичките жители на вселената, включително и себе си, измъчени вътре и отвън от суровите ветрове, светкавиците и големите вълни, възникващи отвъд небето. Когато цялата земя се наводни, в него нарасна недоумение и страх.

12.9.14 Пред погледа на Маркандея дъждът се изливаше от облаците и пълнеше океана все повече и повече, докато това велико море, чиито води яростно плющяха в ужасяващи вълни от ураганите, обливаха цялата земя с островите, планините и континентите.

12.9.15 Водата запълни земята, космоса, рая и небесната област. Всъщност цялата шир на вселената бе наводнена във всички посоки и от всичките ѝ обитатели остана само Маркандея. Неговата сплъстена коса се разпиля и великият мъдрец се скиташе сам в сред водите, сякаш бе няма и спял.

12.9.16 Измъчван от глад и жажда, нападнат от чудовищните *макари* и рибите *тимингила*, брулен от вятъра и вълните, Маркандея се движеше безцелно в безкрайната тъмнина, в която той бе попаднал. Докато изтощението му нарастваше, той загуби всякакво чувство за посока и не можеше да каже къде са небето и земята.

12.9.17-18 Понякога го поглъщаха огромни водовъртежи, понякога го лашкаха могъщи вълни, други пъти без малко да го изядат морски чудовища, докато се нападаха едно друго. Понякога изпитваше скръб, объркване, злочестина, щастие или страх, други пъти беше измъчван от такива ужасни болести и страдания, че усещаше като да умира.

12.9.19 Безбройни милиони години минаха докато Маркандея се скиташе в този потоп с ум, объркан от илюзорната енергия на Бог Вишну, Върховната Личност.

12.9.20 Веднъж, докато бродеше из водата, *брахмана* Маркандея откри малък остров, на който растеше младо баняново дърво, цяло в цветове и плодове.

12.9.21 На един клон в североизточната част от това дърво той видя един младенец да лежи в листата. Сиянието на детето поглъщаше тъмнината.

12.9.22-25 Тъмносинята кожа на бебето бе с цвят на безупречен смарагд, Неговото лотосово лице блестеше с богатството на красотата, а шията Му бе на линии, като раковина. То имаше широк гръден кош, изящен нос, красиви вежди и прекрасни уши, които приличаха на цветове от нар и имаха вътрешни гънки като спирали на раковина. Ъгълчетата на очите Му бяха червеникави като тичинката на лотос, а сиянието на Неговите коралообразни устни караше да аленее нектарната, омайната усмивка на лицето Му. Като дишаше, Неговата прекрасна коса се развяваше, а пъпът Му се мърдаше от движещите се гънки на кожата на корема Му, наподобяващ баняново листо. Докато възхитеният *брахмана* гледаше с изумление, детето хвана един от Своите лотосови нозе с изящните си пръсти, постави палеца му в устата си и започна да суче.

12.9.26 Когато Маркандея видя детето, цялата му умора изчезна. Наистина, толкова голямо бе удоволствието му, че лотосът на сърцето си, наред с лотосовите му очи, напълно разцъфнаха, а космите по тялото му настръгнаха. Чудейки се кое ли е дивното дете, мъдрецът се приближи към Него.

12.9.27 Точно тогава детето вдиша, всмуквайки Маркандея вътре в тялото си като че бе комар. Там мъдрецът намери цялата вселена такава, каквато бе преди нейното разтваряне. Виждайки това, Маркандея бе извънмерно учуден и смутен.

12.9.28-29 Мъдрецът видя цялата вселена: небето, рая и земята, звездите, планините, океаните, големите острови и континентите, всички пространства във всички посоки, светите и демонични живи същества, горите, страните, реките, градовете и мините, земеделските села и кравешките пасища, както и занаятчииски и духовни дейности на различните обществени подразделения. Той също така видя основните елементи на

създанието заедно с всички техни вторични продукти, както и самото време, което управлява развитието на безбройните векове в дните на Брахма. В допълнение, съзря и всичко останало, което бе създадено за употреба в материалния живот. Всичко това той видя проявено пред себе си сякаш бе истинско.

12.9.30 Той видя пред себе си Хималаите, реката Пушпабхадра и своята обител, където бе посетен от мъдреците Нара-Нараяна. След като Маркандея обозря цялата вселена, бебето издиша, изгласвайки от тялото си мъдреца и връщайки го обратно в океана на унищожението.

12.9.31-32 В това необятно море той отново видя баняново дърво да расте на малък остров и новороденото момче да лежи в листата. Детето го погледна с крайчеца на очите си с усмивка, пропита с нектара на любовта, и Маркандея Го прие в сърцето си през очи. Силно развълнуван, мъдрецът се завтече да прегърне трансценденталния Бог.

12.9.33 В този миг Върховният Бог, който е изначалният господар на цялата мистика и е скрит в сърцето на всеки, стана невидим за мъдреца, както внезапно изчезват постиженията на некомпетентен човек.

12.9.34 След като Богът изчезна, о *брахмана*, баняновото дърво, големият потоп и унищожението на Вселената също изчезнаха, и в миг Маркандея се озова обратно в собствената си обител, точно както преди.

ГЛАВА 10: БОГ ШИВА И УМА ВЪЗХВАЛЯВАТ МАРКАНДЕЯ
РИШИ

12.10.1 Сута Госвами каза: Върховният Бог Нараяна беше подготвил този великолепен израз на Своята смайваща енергия. Като изпита силата ѝ, Маркандея Риши прие подслон у Бога.

12.10.2 Шри Маркандея каза: О Господи Хари, прислонявам се в стъпалата на Твоите лотосови нозе, даряващи безстрашие на всички, които им се отдадат. Дори великите полубогове се объркват от Твоята илюзорна енергия, която се появява пред тях под формата на знание.

12.10.3 Сута Госвами каза: Бог Рудра, който пътуваше по небето на своя бик, придружен от съпругата си, Рудрани, както и от личните си спътници, видя потъналия в транс Маркандея.

12.10.4 Наблюдавайки мъдреца, богинята Ума се обърна към Бог Гириша: Господарю мой, погледни този учен *брахмана*, чиито тяло, ум и сетива са застинали в транс.

12.10.5 Той е спокоен като водите на океана, когато вятърът е стихнал и рибата не мърда. Затова, господарю мой, понеже ти даряваш съвършенство на извършващите отречения, моля те, дай на този мъдрец съвършенството, което очевидно му подобава.

12.10.6 Бог Шива отвърна: Този свят *брахмана* със сигурност не желае никаква благословия, дори и самото освобождение, понеже е постигнал чисто предано служене към неизчерпаемия Върховен Бог.

12.10.7 При все това, моя скъпа Бхавани, нека поговорим с този светец. В крайна сметка, да общува с безгрешните предани е най-голямото постижение за човека.

12.10.8 Сута Госвами каза: Като изрече това Бог Шанкара — убежището на благочестивите души, майсторът във всички духовни науки и господарят на всички живи същества — приближи към мъдреца.

12.10.9 Тъй като материалният ум на Маркандея бе престанал да функционира, мъдрецът пропусна да забележи, че Бог Шива и съпругата му, господарите на вселената, лично са дошли да го видят. Маркандея бе толкова погълнат в медитация, че нямаше съзнание нито за себе си, нито за външния свят.

12.10.10 Разбирайки много добре ситуацията, могъщият Бог Шива с мистичната си сила влезе в небето вътре в сърцето на Маркандея, точно като вятър, който се вмъква в пролука.

12.10.11-13 Шри Маркандея видя Бог Шива внезапно да се появява в сърцето му. Златистите коси на Бог Шива приличаха на светкавица; той имаше три очи, десет ръце и висока снага, сияйна като изгряващото слънце. Бе облечен с тигрова кожа и носеше тризъбец, лък, стрели, меч и щит, както и молитвена броеница, барабан *дамару*, череп и секира. Удивен, мъдрецът излезе от трансa си и си рече, "Кой е това и откъде се взе?"

12.10.14 Отваряйки очи, той видя Бог Рудра, духовния учител на трите свята, заедно с Ума и с придружителите му. Тогава Маркандея поднесе почтителните си поклони, свеждайки глава.

12.10.15 Маркандея обожава Бог Шива, наред с Ума и придружителите им, поднасяйки им приветствени слова, места за сядане, вода за умиване на нозете, ароматизирана вода за пиене, благоуханни масла, цветни гирлянди и *арати* лампи.

12.10.16 Маркандея каза: О могъщи боже, какво бих могъл да направя за теб, който си напълно удовлетворен от собствения си екстаз? Наистина, с милостта си ти радваш целия свят.

12.10.17 Отново и отново се покланям на теб, о все-благодворна трансцендентална личност. Като господаря на добротата ти даряваш наслада, в досег с *гуната* на страстта изглеждаш най-ужасяващ, а се свързваш и с *гуната* на невежеството.

12.10.18 Сута Госвами каза: Бог Шива, най-издигнатият полубог и убежище на светите предани, бе доволен от възхвалата на Маркандея. Щастлив, той се усмихна и рече на мъдреца.

12.10.19 Бог Шива каза: Моля, поискай от мен някаква благословия, понеже сред всички даряващи благословии, ние тримата — Брахма, Вишну и аз— сме най-добрите. Когато някой ни срещне, това никога не отива напразно, защото просто като ни зърне смъртният постига безсмъртие.

12.10.20-21 Обитателите и управляващите полубогове на всички планети, наред с Бог Брахма, Върховния Господ Хари и аз, възхваляваме, обожаваме и помагаме на онези *брахмани*, които са свети, винаги умиротворени, свободни от материална привързаност, състрадателни към всички живи същества, изцяло предани на нас, лишени от ненавист и гледащи еднакво на всички.

12.10.22 Тези предани не правят разлика между Бог Вишну, Бог Брахма и мен, нито между себе си и останалите живи същества. Затова, понеже ти си точно такъв свят отдаден, ние те боготворим.

12.10.23 Не водохранилищата са светите места, и не безжизнените статуи на полубоговете са истинските обекти на обожание. Понеже външният поглед не успява да оцени по-висшата същност на светите реки и на полубоговете, те пречистват едва след дълго време. Ала предани като теб пречистват веднага, само щом ги зърне човек.

12.10.24 Медитирайки върху Върховната Душа, извършвайки отречения, занимавайки се с изучаване на Ведите и следвайки предписаните принципи, *брахманите* поддържат вътре в себе си трите Веди, които не се различават от Бог Вишну, Бог Брахма и мен. Затова аз поднасям почитания на *брахманите*.

12.10.25 Дори най-порочните грешници и онези, които са отхвърлени от обществото, се пречистват просто като чуват за личности като теб или като ги видят. Само си представи колко повече се пречистват като пряко разговарят с теб.

12.10.26 Сута Госвами каза: Пиейки с уши нектарите слова на Бог Шива, изпълнени с поверителната същина на религията, Маркандея Риши не можеше да се насити.

12.10.27 Принуден от илюзорната енергия на Бог Вишну да се скита дълго из водите на унищожението, Маркандея неимоверно се бе изтощил. Ала нектарните думи на Бог Шива премахнаха натрупаните страдания. На свой ред той се обърна към Бог Шива.

12.10.28 Шри Маркандея каза: Наистина, много е трудно за въплътените души да разберат забавленията на вселенските господари, защото тези господари се покланят и поднасят възхвала на самите живи същества, които управляват.

12.10.29 За да подбудят обусловените души да приемат религиозните принципи, упълномощените учители на религията показват идеалното поведение, насърчавайки и възхвалявайки подобаващото поведение на останалите.

12.10.30 Подобно привидно смирение просто е проява на милост. Такива постъпки на Върховния Бог и на личните Му придружители, извършени от Бога чрез объркващата Му енергия, не накърняват силата Му ни най-малко, точно както мощта на магьосника не намалява, когато прави фокусите си.

12.10.31-32 Поднасям почитанията си на Върховния Бог, който е сътворил цялата тази вселена просто по волята си, а сетне е влязъл в нея като Сврѣхдуша. Карайки *гуните* на природата да действат, изглежда, че Той е прекият творец на този свят, точно както сънуващият изглежда, че действа в съня си. Той е притежателят и върховният господар на трите *гуни* на природата, ала при все това остава единствен, чист и неповторим. Той е върховният духовен учител на всички, изначалната личностна форма на Абсолютната Истина.

12.10.33 О всепроникващи господарю, след като получих благословията да те зърна, каква друга благодат бих могъл да искам? Просто като те види, всички желания на човека се сбъдват и той постига всичко мечтано.

12.10.34 Но аз наистина искам една благословия от теб, който си изпълнен с цялото съвършенство и си способен да излееш сбъдването на всички желания. Искам да имам неизменна преданост към Върховния Бог и към посветените Му отдадени, и особено към теб.

12.10.35 Сута Госвами каза: Така обожаван и възхваляван от красноречивите слова на мъдрия Маркандея, Бог Сарва [Шива], окуражен от съпругата си, му отвърна следното.

12.10.36 О велики мъдрецо, понеже си отдаден на Бог Адхокшаджа, всичките ти желания ще бъдат осъществени. До самия край на цикъла на това битие ще се радваш на благочестива слава и на свобода от старост и смърт.

12.10.37 О *брахмана*, ще познаваш съвършено миналото, настоящето и бъдещето, ще бъдеш надарен с трансцендентална реализация на Всевишния, обогатена с отречение. Тъй като притежаваш сиянието на идеален *брахмана*, отреждам ти позицията на духовен учител върху Пураните.

12.10.38 Сута Госвами каза: След като благослови така Маркандея Риши, Бог Шива продължи по пътя си, като не спираше да описва на богинята Деви съвършените качества на мъдреца, както и прякото проявление на Божията илюзорна мощ, което бе преживял.

12.10.39 Маркандея Риши, най-добрият сред потомците на Бхригу, е прославен заради постигнатото съвършенство в мистичната йога. Дори до ден днешен той пътува из този свят, вглъбен изцяло в чистата си преданост към Върховния Бог.

12.10.40 Така аз ти разказах за делата на изключително интелигентния Маркандея Риши, и особено как той преживя поразителната сила на илюзорната енергия на Всевишния.

12.10.41 Макар това събитие да бе уникално и безпрецедентно, някои интелигентни люде го сравняват с цикъла на илюзорното материално съществуване, който Върховният

Бог е създал за обусловените души — безкрайна въртележка, продължаваща от незапомнени времена.

12.10.42 О най-добър от потомците на Бхригу, този разказ за Маркандея Риши разкрива трансценденталната енергия на Върховния Бог. Всеки, който го разказва или слуша както подобава, никога вече няма да премине през материалното съществуване, основащо се на желанието за извършване на плодonoсни дела.

ГЛАВА 11: ОБОБЩЕНО ОПИСАНИЕ НА МАХАПУРУША

12.11.1 Шри Шаунака каза: О Сута, ти си най-добър сред учените хора и си велик отдаден на Върховния Господ. Затова сега ние те питаме за окончателното заключение на всички *тантрически* писания.

12.11.2-3 Нека цялото щастие те споходи! Моля те, обясни на нас, които сме толкова нетърпеливи да научим, процеса на *крия-йога*, който се практикува чрез редовно обожание на трансценденталния Бог, съпруга на богинята на щастие. Моля също така да ни обясниш как отдадените на Господа медитират над Неговите крайници, придружители, оръжия и украшения в контекста на конкретни материални проявления. Чрез съвършено обожание на Върховния Господ, смъртният може да постигне безсмъртие.

12.11.4 Сута Госвами каза: Отдавайки почитания на моите духовни учители, аз ще ви повтаря описанието на съвършенствата на Бог Вишну, дадени във Ведите и *тантрите* от много автори, като се започне от родения в лотос Брахма.

12.11.5 Вселенската форма [*вират*] на Бога включва деветте основни елемента на сътворението, като се започне с непроявената природа, и техните последващи трансформации. Когато тази вселенска форма се изпълни със съзнание, трите планетарни системи стават видими вътре в нея.

12.11.6-8 Това е проявлението на Върховния Бог като вселенската форма, на която земята е нозете Му, небето е пъпът Му, слънцето - очите Му, вятърът ноздрите Му, полубога на възпроизвеждането - гениталиите Му, смъртта е анусът Му, а луната е съзнанието Му. Небесните планети са Му главата, посоките са ушите Му, а полубоговете, които защитават различните планети, са многобройните Му оръжия. Богът на смъртта е веждите му, срамът е долната Му устна, алчността е горната Му устна, заблудата е усмивка Му, лунната светлина са зъбите му, дърветата са телесните косми на Всемогъщия Пуруша, а облаците са косите Му.

12.11.9 Точно както някой може да определи размерите на обикновен човек от този свят чрез измерване на крайниците му, така може да определи и размерите на Махапуруша, измервайки разположението на планетните системи във вселенската Му форма.

12.11.10 На гърдите си всемогъщият, нероден Бог, носи скъпоценния камък Каустубха, който представя чистата духовна душа, наред със знака Шриватса, който е пряко проявление на разпростиращото се сияние на този камък.

12.11.11-12 Неговият цветен гирлянд е материалната Му енергия, съдържаща различни комбинации от *гуните* на природата. Неговата жълта дреха са ведическите метрики, а свещеният Му шнур е сричката *ом*, съставена от три звука. Под формата на двете си обици с очертания на акули, Господ носи процесите на *санкхя* и *йога*, а короната Му, даряваща безстрашие на жителите на всички светове, е върховната позиция на Брахмалока.

12.11.13 Ананта, ложето на Господа, е непроявената фаза на материалната природа, а лотосовият Му трон е *гуната* на доброто, украсена с религия и знание.

12.11.14-15 Боздуганът, който Богът носи, е главният елемент, *прана*, включващ енергиите на сетивните, умствените и физическите сили. Неговата превъзходна раковина е елементът вода, Неговият диск Сударшана е елементът огън, а мечът Му, чист като небето, е елементът ефир. Неговият щит въплъщава *гуната* на невежеството, лъкът

Му, наречен Шарнга, е времето, а стрелите, изпълващи колчана Му, са действащите сетивни органи.

12.11.16 Казва се, че стрелите Му са сетивата, колесницата Му е активният, силен ум. Неговият външен вид е фините обекти на възприятие, а жестовете на ръцете Му са същината на всички целенасочени дейности.

12.11.17 Слънчевият глобус е мястото, където Върховния Бог се обожават, духовното посвещение е средство за пречистване на духовната душа, а извършването на предано служене към Божествената Личност е процесът за премахване на греховните последици за човека.

12.11.18 Закачливо носейки лотос, който представлява различните съвършенства, определени от думата *бхага*, Върховният Бог приема служене от чифт ветрила *чамара*, които са религията и славата.

12.11.19 О *брамини*, слънчобранът на Господа е Неговата духовна обител, Ваикунтха, където няма страх, а Гаруда, който носи Господаря на жертвоприношенията, е тройната Веда.

12.11.20 Богинята на щастието, Шри, който никога не напуска Господа, се появява с Него в този свят като изражение на вътрешната Му енергия. Вишваксена, главният сред Неговите лични придружители, е познат като олицетворението на Панчаратра и други *тантри*. Осемте пазачи пред дверите на Господа, начело с Нанда, са Неговите мистични съвършенства, започвайки с *анима*.

12.11.21 Вāsудева, Санкаршана, Прадјумна и Анируддха са имената на преките лични разширения на Върховният Бог, о *брахмана* Шануака.

12.11.22 Човек може да си представи Върховната Личност в контекста на будното съзнание, съня и дълбокия сън - които функционират съответно чрез външните обекти, ума и материална интелигентност - а също и по отношение на четвъртото, трансцендентално ниво на съзнание, което се характеризира с чистото познание.

12.11.23 Върховната Личност, Бог Хари, по този начин се появява в четири лични разширения, всяко показващо големи крайници, малки крайници, оръжия и накити. Чрез тези различни функции, Господ поддържа четирите фази на съществуване.

12.11.24 О най-добър сред *брамините*, Той сам е сияйният, изначален източник на Ведите, съвършен и завършен в собствената си слава. Чрез Своята материална енергия Той създава, унищожават и поддържа цялата вселена. Понеже е извършител на различни материални функции, Той понякога се описва като материално разделен, но винаги остава трансцендентално установен в чисто знание. Тези, които са се посветили на Него с преданост, могат да Го осъзнаят като своята истинска Душа.

12.11.25 О Кришна, приятелю на Арджуна, о най-славен сред потомците на Вришни, Ти си унищожител на онези политически партии, които са смущаващи елементи на тази земя. Твоето мъжество никога не намалява. Ти си притежател на трансценденталната обител и Твоята най-свещена слава, за която пеят пастирите и пастирките във Вриндавана и техните слуги, даряват благодат просто като бъде слушана. О, Господи, моля Те, защити Твоите отдадени.

12.11.26 Всеки, който става рано сутрин и с пречистен ум, съсредоточен върху Махапуруша, тихо пее тези описания на Неговите характеристики, ще Го осъзнае като Висшата Абсолютната Истина, която пребивава в сърцето.

12.11.27-28 Шри Шаунака каза: Моля опиши на нас, които имаме голяма вяра в думите ти, различните набори от седемте лични характеристики и придружители, които слънчевият бог показва по време на всеки месец, заедно с техните имена и дейности. Спътниците на бога на слънцето, които служат на господаря си, са лични разширения на Върховната Личност Хари в качеството Му на управляващо божество на слънцето.

12.11.29 Сута Госвами каза: Слънцето пътува между всички планети и по този начин управлява движението им. То е създадено от Бог Вишну, Върховната Душа на всички въплътени същества, чрез безначалната Му материална енергия.

12.11.30 Богът на слънцето, който не е различен от Бог Хари, е единствената душа на всички светове и е техният изначален създател. Той е източник на всички ритуални дейности, предписани във Ведите, и е с много имена, дадени Му от *ведическите* мъдреци.

12.11.31 Като източник на материалната енергия, Божествената Личност, Господ Хари, в разширението си като бога на слънцето, е описан в девет аспекта, о Шаунака: времето, мястото, усилието, изпълнителя, инструмента, конкретния ритуал, писанието, принадлежностите за обожание и резултата, който трябва да се постигне.

12.11.32 Върховната Личност, проявявайки енергията си на времето като бога-слънце, пътува през всеки от дванадесетте месеца, като се започне с Мадху, за да ръководи движението на планетите във вселената. С бога на слънцето във всяка от дванадесетте месеца пътува различен набор от шест придружители.

12.11.33 Скъпи ми мъдрецо, Дхата като бога на слънцето, Критастхали като *ансара*, Хети като *ракшаса*, Васуки като *нага*, Ратхакрит като *якша*, Пуластя като мъдрец и Тумбуру като *гандхарва* управляват месец Мадху.

12.11.34 Аряма като бога на слънцето, Пулаха като мъдрец, Атхауджа като *якша*, Прахети като *ракшаса*, Пунджикастхали като *ансара*, Нарада като *гандхарва* и Качханира като *нага* управляват месец Мадхава.

12.11.35 Митра като бога на слънцето, Атри като мъдрец, Паурушея като *ракшаса*, Такшака като *нага*, Менака като *ансара*, Хаха като *гандхарва* и Ратхасвана като *якша* управляват месец Шукра.

12.11.36 Васищха като мъдрец, Варуна като бога на слънцето, Рамбха като *ансара*, Сахаджана като *ракшаса*, Хуху като *гандхарва*, Шукра като *нага* и Читрасвана като *якша* управляват месец Шучи.

12.11.37 Индра като бога на слънцето, Вишвавасу като *гандхарва*, Шрота като *якша*, Елапатра като *нага*, Ангира като мъдрец, Прамлоча като *ансара* и Вария като *ракшаса* управляват месец Набхас.

12.11.38 Вивасван като бога на слънцето, Уграсена като *гандхарва*, Вягхра като *ракшаса*, Асарана като *якша*, Бхригу като мъдрец, Анулоча като *ансара* и Шанкхапала като *нага* управляват месец Набхася.

12.11.39 Пуша като бога на слънцето, Дхананджая като *нага*, Вата като *ракшаса*, Сушена като *гандхарва*, Суручи като *якша*, Гхритачи като *ансара* и Гаутама като мъдрец управляват месец Тапас.

12.11.40 Риту като *якша*, Варча като *ракшаса*, Бхарадваджа като мъдрец, Парджаня като бога на слънцето, Сенаджит като *ансара*, Вишва като *гандхарва* и Аиравата като *нага* управляват месеца, известен като Тапаса.

12.11.41 Амшу като бога на слънцето, Кашяпа като мъдрец, Таркшя като *якша*, Ритасена като *гандхарва*, Урваши като *ансара*, Видучатру като *ракшаса* и Махашанкха като *нага* управляват месец Сахас.

12.11.42 Бхага като бога на слънцето, Спхурджа като *ракшаса*, Ариштанеми като *гандхарва*, Урна като *якша*, Аюр като мъдрец, Каркотака като *нага* и Пурвачитти като *ансара* управляват месец Пушя.

12.11.43 Твашта като бога-слънце; Джамагдни, синът на Ричика, като мъдрец; Камбалашва като *нага*; Тилоттама като *ансара*; Брахмапета като *ракшаса*; Шатаджит като *якша* и Дхритараштра като *гандхарва* поддържат месеца Иша.

12.11.44 Вишну като бога на слънцето, Ашватара като *нага*, Рамбха като *ансара*, Сурияварча като *гандхарва*, Сатяджит като *якша*, Вишвамитра като мъдрец и Макхапета като *ракшаса* управляват месец Уржа.

12.11.45 Всички тези личности са могъщи експанзии на Върховния Бог, Вишну, във формата на бога-слънце. Тези божества отнемат всички греховни реакции на тези, които ги помнят всеки ден в зори и по залез.

12.11.46 Така през дванадесетте месеца богът на слънцето пътува във всички посоки със своите шест вида придружители, разпространявайки сред жителите на тази вселена чистота на съзнанието както в този живот, така и в следващия.

12.11.47-48 Докато мъдреците прославят бога на слънцето с химните на Сама, Риг и Яджур Веда, разкриващи самоличността му, *гандхарвите* също пеят възхвали, а *ансарите* танцуват пред колесницата му. *Нагите* оправят въжетата на колесница, а *якшите* впрягат конете в нея, докато мощните *ракшаси* бутат отзад.

12.11.49 С лице към колесница шестдесетте хиляди *брахмани* мъдречи, известни като Валакхилите, пътуват пред нея и отправят молитви към всемогъщия бог-слънце с ведически *мантри*.

12.11.50 За да закриля всички светове, Върховният Бог, Хари, който е нероден, без начало и без край, се разширява през всеки ден на Брахма в тези специфични категории на Своите личностни проявления.

ГЛАВА 12: ОБОБЩЕНИЕ НА ТЕМИТЕ В ШРИМАД БХАГАВАТАМ

12.12.1 Сута Госвами каза: Отдавайки почитанията си на върховния религиозен принцип – преданото служене, на Бог Кришна – върховния създател, и на всички *брамини*, аз ще ви опиша вечните принципи на религията.

12.12.2 О, велики мъдреци, разказах ви за дивните забавления на Бог Вишну, както ме помолихте. Слушането на подобни разкази е подходящо занимание за онзи, който действително е човешко същество.

12.12.3 Това повествование изцяло възхвалява Върховната Божествена Личност, Хари, който премахва последиците от греховете на всички Свои отдадени. Богът е възхваляван като Нараяна, Хришикеша и Господаря на Сатватите.

12.12.4 Това повествование описва мистерията на Върховната Абсолютна Истина, източника на създанието и унищожението на тази вселена. Представено е също и божественото знание за Него, заедно с процеса за развиването му, и трансценденталното осъзнаване, което човек постига.

12.12.5 Говори се и по следните теми: процесът на преданото служене, заедно с неговата спомагателна характеристика отречението, и историите за Махараджа Парикшит и мъдреца Нарада.

12.12.6 Описва се също как светият цар Парикшит се захваща да пости до смърт в отговор на проклятието на сина на един *брамин* и разговорите между Парикшит и Шукадева Госвами, който е най-добрият сред всички *брамини*.

12.12.7 Бхагаватам обяснява как човек може да постигне освобождение в момента на смъртта като практикува вглъбена йогийска медитация. Той съдържа също и разговор между Нарада и Брахма, изброяване на инкарнациите на Върховния Бог и поэтапно описание на това как е била създадена вселената, като се започне от периода, когато материалната природа не е била проявена.

12.12.8 Това писание предава и беседите на Видура с Уддхава и Маитрея, въпросите за тематиката на тази Пурана, а също и вбирането на битието в тялото на Върховния Бог по време на унищожението.

12.12.9 Сътворението, осъществено чрез задвижването на качествата на материалната природа, седемте стадия на еволюцията чрез трансформация на елементите и изграждането на вселенското яйце, от което възниква вселенската форма на Върховния Бог – всичко това е подробно описано.

12.12.10 Други теми включват финото и грубото движение на времето, израстването на лотоса от пъпа на Гарбходакашайи Вишну и убийството на демона Хиранякша, когато земята е била извадена от океана Гарбходака.

12.12.11 Бхагаватам описва също и сътворението на полубоговете, животните и съществата с демонична природа, раждането на Бог Рудра и появяването на Сваямбхува Ману от полумъжа-полужена Ишвара.

12.12.12 Разказва се и за появяването на първата жена, Шатарупа, която бе свършената съпруга на Ману, и за поколението на благочестивите жени на Праджапати Кардама.

12.12.13 Бхагаватам описва инкарнацията на Върховния Бог като възвишения мъдрец Капила и документира разговора между тази изключително учена душа и майка Му, Девахути.

12.12.14-15 Описано е и потомството на деветимата велики *брамина*, разгромът на жертвоприношението на Дакша и животът на Дхрува Махараджа, последвани от историите на цар Притху и цар Прачинабархи, беседата между Прачинабархи и Нарада, и животът на Махараджа Прияврата. После, о *брамини*, Бхагаватам разказва за характера и дейностите на цар Набхи, Бог Ришабха и цар Бхарата.

12.12.16 Бхагаватам дава подробно описание на земните континенти, региони, океани, планини и реки. Описани са също и разположението на небесната сфера и условията на по-нисшите планети и в ада.

12.12.17 Прераждането на Праджапати Дакша като сина на Прачетите и потомството на дъщерите на Дакша, които дадоха начало на състезанието между полубогове, демони, човешки същества, животни, змии, птици и така нататък – всичко това е описано.

12.12.18 О, *брамини*, разказва се и за раждането и смъртта на Вритрасура, и на синовете на Дити – Хиранякша и Хиранякашипу, както и историята на най-великия от потомците на Дити – възвишената душа Прахлада.

12.12.19 Управлението на всеки Ману, освобождението на Гаджендра и специалните инкарнации на Бог Вишну във всяка *манвантара*, такива като Бог Хаяширша, също са описани.

12.12.20 Бхагаватам разказва и за появяването на Бога на вселената като Курма, Матся, Нарасимха и Вамана, и за това как полубоговете бият млечния океан, за да получат нектар.

12.12.21 Повествование за великата битка между полубоговете и демоните, систематично описание на династиите на различните царе и разкази за раждането на Икшваку, неговата династия и династията на благочестивия Судюмна – всичко това е представено в това писание.

12.12.22 Разказани са историите на Ила и Тара, и са описани потомците на бога-слънце, включително царете Шашада и Нрига.

12.12.23 Представят се историите на Суканя, Шаряти, умните Какутстха, Кхатванга, Мандхата, Саубхари и Сагара.

12.12.24 Бхагаватам разказва за пречистващите забавления на Бог Рамачандра, царя на Кошала, а също така обяснява как цар Ними изоставя материалното си тяло. Появяването на потомците на цар Джанака също е споменато.

12.12.25-26 Шримад-Бхагаватам описва как Бог Парашурама, най-великият потомък на Бхригу, изличи всички *кшатрии* от лицето на земята. После представя живота на славни царе, които се появяват в династията на бога на луната – царе като Аила, Яяти, Нахуша, синът на Душманта – Бхарата, Шантану и неговият син Бхишма. Описана е и великата династия, основана от цар Яду, най-големия син на Яяти.

12.12.27 Как Шри Кришна, Върховната Божествена Личност и господар на вселената, се появи в династията Яду, как Той се роди в дома на Васудева и как после израстна в Гокула – всички тези неща да описани най-подробно.

12.12.28-29 Възпяват се безбройните забавления на Шри Кришна, врага на демоните, включително детските Му забавления, като например когато изсмука жизнения дъх на Путана от гърдата ѝ заедно с млякото, когато смачка Тринаварта, уби Бакасура, Ватсасура

и Агхасура, както и забавленията Му, когато Бог Брахма скри кравите Му и пастирчетата в една пещера.

12.12.30 Шримад-Бхагаватам разказва как Бог Кришна и Бог Баларама убиха демоните Дхенукасура и приятелите му, как Бог Баларама унищожи Праламбасура, а също и как Кришна спаси пастирчетата от бушуващ горски пожар, който ги бе обкръжил.

12.12.31-33 Наказанието на змията Калия; спасяването на Нанда Махараджа от огромна змия; тежките обети, спазени от младите *гопи*, които по този начин удовлетвориха Бог Кришна; милостта, която Той прояви към съпругите на ведическите *брамини*, които се разкаяха; повдигането на хълма Говардхана, последвано от церемониално обожание и къпане, изпълнени от Индра и кравата Сурабхи; нощните забавления на Бог Кришна с пастирките и убийството на глупавите демони Шанкхачуда, Арища и Кеши – всички тези забавления са разказани с подробности.

12.12.34 Бхагаватам описва пристигането на Акрура, последващото заминаване на Кришна и Баларама, мъката на *гопите* и влизането в Матхура.

12.12.35 Разказано е и как Кришна и Баларама убиха слона Кувалаяпида, борците Мущика и Чанура, както и Камса и други демони, а също и как Кришна съживи мъртвия син на духовния си учител, Сандипани Муни.

12.12.36 По-нататък, о *брамини*, тези писания предават как, докато живееше в Матхура в компанията на Уддхава и Баларама, Бог Хари извърши някои Свои забавления за удовлетворение на династията Яду.

12.12.37 Описано е и унищожението на всяка от многобройните армии, доведени от Джарасандха, убийството на варварския цар Калаявана и основаването на град Дварака.

12.12.38 Тази творба разказва и как Бог Кришна донесе от рая дървото *париджата* и залата за събрания Судхарма, как отвлече Рукмини и разгроми всичките си врагове в битката за нея.

12.12.39 Описано е и как в сражение с Банасура Бог Кришна победи Бог Шива, като го накара за се прозее, как отрязва ръцете на Банасура и как уби господаря на Прагджьотишапура, а сетне спаси младите принцеси, заточени в този град.

12.12.40-41 Има подробности за могъществото и смъртта на царя на Чеди, Паундрака Шалва, глупавия Дантавакра, Шамбара, Двивида, Питха, Мура, Панчаджана и други демони, заедно с описание на това как Варанаси изгоря до основи. Бхагаватам разказва и как Бог Кришна освободи земята от бремето ѝ като въвлече Пандавите в битката при Курукшетра.

12.12.42-43 Как Богът оттегли собствената си династия под предлог, че ги е застигнало *браминско* проклятие; беседата на Васудева с Нарада, необикновеният разговор на Уддхава с Кришна, който разкрива науката за себето без да пропуска нищо и изяснява религиозните принципи на човешкото общество; а после как Бог Кришна напусна тленния свят чрез собствената си мистична сила – всички тези събития са изложени в Бхагаватам.

12.12.44 Тази творба описва и характеристиките и поведението на хората в различните епохи, хаоса, който изживяват хората в епохата на Кали, четирите вида унищожение и трите вида сътворение.

12.12.45 Разказва се за смъртта на мъдрия и свят цар Вишнурата (Парикшит), обяснява се как Шрила Вясадева разпространи клоновете на Ведите, говори се благочестиво за Маркандея Риши и се дават подробности за разположението на вселенската форма на Бога и Неговата форма като слънцето - душата на вселената.

12.12.46 Това е моето обяснение, о, най-добри сред *брамините*, на вашите въпроси. Това писание възпява до най-малки подробности дейностите на инкарнациите на Бога, в които Той се забавлява.

12.12.47 Ако в момент, когато пада, подхлъзва се, изпитва болка или киха, човек неволно извика силно „Моите почитания към Бог Хари!“, той автоматично ще бъде освободен от всички греховни последствия.

12.12.48 Когато хората правилно възхваляват Върховния Бог или просто слушат за Неговата мощ, Богът лично влиза в сърцата им и премахва всяка следа от нещастие, точно както слънцето разсейва мрака или както силният вятър прогонва облаците.

12.12.49 Думи, които не описват трансценденталната Божествена Личност, а се занимават с тленни неща, са просто фалшиви и безполезни. Само онези слова, които представят трансценденталните качества на Върховния Бог, са истински правдиви, благотворни и благочестиви.

12.12.50 Думите, които описват славата на всеизвестната Божествена Личност, привличат, дават наслада и са винаги свежи. Всъщност подобни слова са едно безкрайно пиршество за ума и пресушават океана от нещастие.

12.12.51 Онези думи, които не описват славата на Бога – единствения, който може да освети атмосферата на цялата вселена - сякаш са място за поклонение на гаргите и установените в трансценденталното знание хора никога не ги използват. Чистите и свети отдадени се интересуват само от теми, които възхваляват непогрешимия Върховен Бог.

12.12.52 От друга страна, тези писания, които са изпълнени с описания на трансценденталното величие на името, славата, образите, забавленията и т. н. на безграничния Върховен Бог, са различно творение, преливащо от трансцендентални думи, насочени към това да доведат до обрат в неблагоприятния живот на заблудената цивилизация на този свят. Подобни трансцендентални текстове, дори и да не са съставени съвършено, се слушат, пеят и приемат от пречистените хора, които са напълно искрени.

12.12.53 Знанието за себerealизацията, макар и неопетнено от материални склонности, не изглежда завършено, ако е лишено от представата за Непогрешимия (Бог). Каква би била ползата дори и от най-съвестно изпълнените плодотворни дейности, които по природа са болезнени от самото си начало и са преходни, ако не бъдат използвани в предано служене на Бога?

12.12.54 Огромните усилия, които полага човек в изпълнението на обикновените социални и религиозни задължения в системата *варнашрама*, в спазването на отречения и в слушането на текстове от Ведите, водят единствено до светска слава и богатство. Но като уважава и внимателно слуша изреждането на трансценденталните качества на Върховния Бог, съпруга на богинята на щастието, човек може да помни Неговите лотосови нозе.

12.12.55 Помненето на лотосовите нозе на Бог Кришна унищожава всичко неблагоприятно и носи най-великото щастие. То пречиства сърцето и ни дарява с отдаденост на Върховната Душа, а също и със знание, обогатено с реализация и отречение.

12.12.56 О, най-видни сред брамините, всички вие сте действително безкрайно щастливи, защото вече сте приели в сърцата си Бог Шри Нараяна – Божествената Личност, върховния владетел и Душата на цялото творение – отвъд когото няма друг Господ. Изпитвайте непоколебима любов към Него и аз ви моля да Го обожавате.

12.12.57 Сега и аз напълно си припомних науката за Бог, която преди това чух от устата на великия мъдрец Шукадева Госвами. Аз бях там сред събралите се мъдреци, които го слушаха как говори на цар Парикшит, докато монархът постеше и чакаше смъртта си.

12.12.58 О, брамини, описах ви славата на Върховния Бог Вāsудева, чиито необикновени дейности са изключително достойни за възхвала. Това повествование унищожава всичко неблагоприятно.

12.12.59 Онзи, който с неотклонно внимание непрестанно повтаря тези текстове във всеки миг и всеки час, както и онзи, който предано слуша дори и една строфа, или половин строфа, или само стих, или дори половин стих, със сигурност пречиства самата си същност.

12.12.60 Онзи, който слуша този Бхагаватам по време на *екадаши* или *двадаши*, ще има дълъг живот, а онзи, който го рецитира с голямо внимание, докато пости, се пречиства от всички греховни последици.

12.12.61 Онзи, който контролира ума си, пости на светите места Пушкара, Матхура или Дварака и изучава това писание, ще се освободи от всеки страх.

12.12.62 На онзи, който възхвалява тази Пурана, като я пее или слуша, полубоговете, мъдреците, *сидхите*, *питите*, *ману* и царете на земята предоставят всички желани неща.

12.12.63 Като изучава този Бхагаватам, *браминът* може да вкуси същите реки от мед, *гхи* и мляко, които вкусва с изучаването на химните от Риг, Яджур и Сама Веда.

12.12.64 *Брамин*, който прилежно чете тази есенциална компилация на всички Пурани, ще достигне върховната цел, която самият Върховен Бог описва в нея.

12.12.65 *Брамин*, който изучава Шримад Бхагаватам, постига непоколебима интелигентност в преданото служене. Цар, който го изучава, постига върховна власт над цялата земя. *Ваишйята* получава голямо богатство, а *шудрата* се освобождава от греховните последици.

12.12.66 Бог Хари, върховният повелител на всички същества, унищожава натрупаните грехове в епохата на Кали, но другите писания не Го възпяват постоянно. За разлика от тях, в различните повествования на Шримад Бхагаватам Върховната Божествена Личност се явява в неизброимите си лични експанзии, които се описват подробно и непрестанно.

12.12.67 Прекланям се пред тази неродена и безкрайна Върховна Душа, чиито лични енергии проявяват творението, поддържането и разрушението на материалната вселена. Дори Брахма, Индра, Шанкара и другите богове на райските планети не могат да проумеят славата на непогрешимата Божествена Личност.

12.12.68 Поднасям почитанията си на Върховния Господ, който е вечният Бог и водач на всички други божеств, който, разгръщайки Своите девет материални енергии, дава в себе си обител на всички подвижни и неподвижни създания, и вечно пребивава в чисто трансцендентално съзнание.

12.12.69 Нека отдам дълбоките си почитания на духовния си учител, сина на Вясадева, Шукадева Госвами. Той е този, който унищожавя всички неблагоприятни неща в тази вселена. Макар че в началото се бе потопил в щастието на осъзнаването на Брахман и живееше на усамотено място, като се отрече от всички други видове съзнание, той бе привлечен от приятните мелодични забавления на Бог Шри Кришна. И тогава той милостиво изговори тази върховна Пурана, Шримад-Бхагаватам, която сама по себе си е ярката светлина на Абсолютната Истина и която описва дейностите на Бога.

ГЛАВА 13: СЛАВАТА НА ШРИМАД БХАГАВАТАМ

12.13.1 Сута Госвами каза: На онзи, когото Брахма, Варуна, Индра, Рудра и Марутите възхваляват, пеейки трансцендентални химни и рецитирайки Ведите с всичките им заключения, *пада-крамите* и Упанишадите, за когото винаги пеят бардовете на Сама Веда, когото свършените йоги виждат в умовете си, след като навлязат в транс и потънат в Него, и чийто предел никога не може да бъде постигнат от никой полубог или демон — на този Върховен Бог поднасям смирените си почитания.

12.13.2 Когато Върховният Господ се появи като Бог Курма, костенурката, гърбът Му бе чесан от островърхите камъни, намиращи се на грамадната, въртяща се планина Мандара, и това почесване приспиваше Бога. Нека всички вие бъдете закрияни от ветровете, пораждащи се от съненото Му дишане. Оттогава, та и до ден днешен, океанските приливи и отливи подражават на Неговото вдишване и издишване, като благочестиво прииждат и се оттеглят.

12.13.3 Сега, моля ви, чуйте общия брой на стиховете във всяка Пурана. Сетне научете за основната тема и цел на тази Бхагавата Пурана, за правилния метод на поднасянето ѝ в дар, за славата на подобно даряване, и накрая за славата на слушането и рецитирането на тази творба.

12.13.4-9 Брахма Пурана се състои от десет хиляди стиха, Падма Пурана от петдесет и пет хиляди, Шри Вишну Пурана от двадесет и три хиляди, Шива Пурана от двадесет и четири хиляди, а Шримад Бхагаватам от осемнадесет хиляди. Нарада Пурана има двадесет и пет хиляди стиха, Маркандея Пурана девет хиляди, Агни Пурана петнадесет хиляди и четиристотин, Бхавишя Пурана четиринадесет хиляди и петстотин, Брахмавайварта Пурана осемнадесет хиляди, а Линга Пурана единадесет хиляди. Вараха Пурана съдържа двадесет и четири хиляди стиха, Сканда Пурана осемдесет и един хиляди и сто, Вамана Пурана десет хиляди, Курма Пурана седемнадесет хиляди, Матся Пурана четиринадесет хиляди, Гаруда Пурана деветнадесет хиляди, а Брахманда Пурана дванадесет хиляди. Така общият брой стихове във всички Пурани е четиристотин хиляди. Отново повтарям, осемнадесет хиляди от тях принадлежат на прекрасния Бхагаватам.

12.13.10 На Бог Брахма Върховният Господ най-напред разкри Шримад Бхагаватам. По това време Брахма, уплашен от материалното битие, седеше в лотосовия цвят, израснал от пъпа на Бога.

12.13.11-12 От началото до края Шримад Бхагаватам е изпълнен с разкази, насърчаващи отричането от материалния живот, както и нектарни притчи за трансценденталните забавления на Върховния Бог, даряващи екстаз на светите предани и на полубоговете. Този Бхагаватам е същината на цялата философия Веданта, тъй като темата му е Абсолютната Истина, която, макар да не се различава от духовната душа, е окончателната реалност, единствена по рода си. Целта на тази творба е изключителното предано служене към тази Върховна Истина.

12.13.13 Ако в деня на пълнолунието на месец Бхадра човек постави Шримад Бхагаватам на златен трон и го даде като подарък, той ще постигне върховната трансцендентална обител.

12.13.14 Всички останали Пурани сияят в събранията на светите отдадени само докато този необятен океан от нектар, Шримад Бхагаватам, още не е чул.

12.13.15 Казва се, че Шримад Бхагаватам е есенцията на философията Веданта. Онзи, който изпитва наслада от нектарната му сладост, никога няма да изпита привличане към никаква друга литература.

12.13.16 Точно както Ганг е най-великата сред всички реки, както Бог Ачюта е най-върховното сред всички божества, а Бог Шамбу [Шива] е най-великият сред *ваишнавите*, така и Шримад Бхагаватам е най-великата сред всички Пурани.

12.13.17 О *брахмани*, по същия начин както град Каши е ненадминат сред светите места, така Шримад Бхагаватам е върховната Пурана.

12.13.18 Шримад Бхагаватам е безгрешната Пурана. Тя е най-скъпа на *ваишнавите*, тъй като описва чистото и висше знание за *парамахамсите*. Този Бхагаватам разкрива начина за освобождение от материалите дейности, както и процесите на трансценденталното познание, отречението и предаността. Всеки, който сериозно се старее да разбере Шримад Бхагаватам, който правилно го слуша и рецитира с преданост, постига пълно освобождение.

12.13.19 Медитирам над тази чиста и безгрешна Върховна Абсолютна Истина, в която няма страдания и смърт, и която в началото лично разкри този несравним факел на познанието на Брахма. Сетне Брахма го изговори на мъдреца Нарада, който го разказа на Кришна-двайпаяна Вяса. Шрила Вяса разкри този Бхагаватам на най-великия сред светците, Шукадева Госвами, а Шукадева милостиво го изрече пред Махараджа Парикшит.

12.13.20 Поднасяме поклоните си на Върховния Господ, Бог Вāsудева, всепроникващия свидетел, който милостиво обясни тази наука на Брахма, когато той жадно копнееше за спасение.

12.13.21 Поднасям смирените си почитания на Шри Шукадева Госвами, най-добрият сред мистиците-мъдреци, който е лично проявление на Абсолютната Истина. Той спаси Махараджа Парикшит, ухапан от змията на материалното съществуване.

12.13.22 О Боже на боговете, о господарю, моля те, дари ни чисто предано служене в Твоите лотосови нозе, живот след живот.

12.13.23 Отдавам почитателните си поклони на Върховния Бог Хари, съвместното възпяване на чието свято име унищожавя всички греховни последици и поднасянето на почитания на когото носи облекчение от всички материални страдания.